

Küldött

A Veszprémi Főegyházmege lapja

III. évfolyam 1. szám, 2014. március





Mindszenty József

70 ÉVE NEVEZTÉK KI MINDSZENTY JÓZSEFET VESZPRÉMI PÜSPÖKNEK

1944. március 4-én XII. Piusz pápa nevezte ki veszprémi püspöknek. 1944. március 25-én az esztergomi bazilikában Serédi Jusztinián bíboros, prímás, esztergomi érsek szentelte püspökké. Hivatalát március 29-én, épp születésnapján foglalta el. Jelmondatául a „Devictus vincit” (legyőzve győz) mondatot választotta.

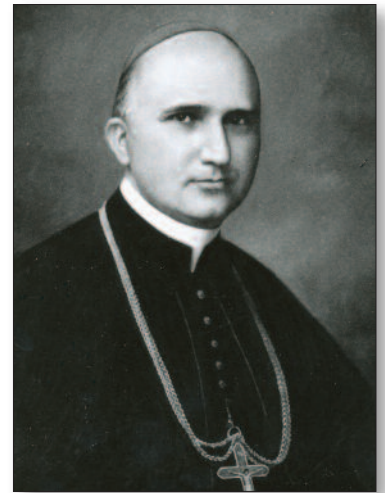
1944-ben több dunántúli főpásztor nevében memorandumot nyújtott be a nyilas kormányzathoz, amelyben azt kérte, hogy a Dunántúlt ne tegyék harcok színterévé. 1944. nov. 27-én délután 26 papjával együtt a veszprémi királyi törvényszék börtönébe hurcolták. Itt dec. 7-én papokat szentelt. Dec. 22-én Sopronkőhidára a fegyházba vitték papjaival együtt, dec. 28-án Sopronba kerültek az Isteni Megváltó Leányainak zárdájába. 1945. jan. 31-én itt szerpappá szentelte a IV. éves papnövédeket. A felszabadulás után hazatérve, gyalog, kocsival, tehergépkocsival azonnal végiglátogatta a három vármegyére terjedő egyházmegyét, különösen a háború által leginkább sújtott plébániákat. 1945. okt. 2-án XII. Pius pápa esztergomi érsekké nevezte ki, majd 1946-ban bíborosi rangra emelte. Az esztergomi egyházmegyét 1948. dec. 26-ig kormányozta, amikor letartóztatták. 1956-ban az Amerikai Egyesült Államok nagykövetségére menekült. 1971. szept. 28-án végleg elhagyta Magyarországot és Bécsben telepedett le. 1974. febr. 2-én felmentették az egyházmegye kormányzása alól. 1975. máj. 6-án Bécsben halt meg az Irgalmasok kórházában.

75 ÉVE NEVEZTÉK KI TÓTH TIHAMÉRT A VESZPRÉMI EGYHÁZMEGYE PÜSPÖKÉVÉ

125 éve született Tóth Tihamér püspök, egyetemi tanár, kiváló szónok, író, az ifjúság apostola, nevelő, cserkész, pedagógus. A magyar rádió elsőként az ő szentbeszédét közvetítette.

Világhírt irodalmi munkássága szerzett neki. Műveit 16 nyelven öt világrész olvasta, 1936-ban 23 kötetben adták ki összegyűjtött munkáit. Temetése napján így emlékeztek meg róla a rádióban: „Igaz nemzetoktató volt, tízezrek lelkipásztora és milliók tanítómestere... Egy hitben béna világot ismét hinni tanított, egy egész új férfigenerációt oktatott tüzes lélekkel imádkozni, s a magyar ifjúságban új lángokat gyújtott, a jellemes és tiszta férfiúság lelket edző lángjait.”

XI. Pius pápa 1938. máj. 30-án olbiai c. püspökké és utódlási joggal Rott Nándor veszprémi megyéspüspök segédpüspökévé nevezte ki. Püspökké Serédi Jusztinián bíboros, érsekprímás 1938. jún. 29-én a budapesti Egyetemi templomban szentelte. Jelmondata: Thus ardens in igne. Rott Nándor halála után 1939. márc. 3-án átvette az egyházmegye teljes jogú kormányzását, de 2 hónap múlva követte elődjét az örökkévalóságba.



Tóth Tihamér

IDÉN IS MEGEMLEKEZNEK LITÉREN A 69 ÉVE VÉRTANÚHALÁLT HALT BÓDI MÁRIA MAGDOLNÁRÓL 2014. MÁRCIUS 29-ÉN



Program:

- 10.00 Ima Bódi Mária Magdolna sírjánál, boldoggá avatásáért (régi temető)
 - 10.15 Zarándoklás a vértanúság helyére (mai iskolaudvar)
 - 10.45 Bódi Mária Magdolna szobrának megkoszorúzása
 - 11.00 Ünnepi szentmise az iskola udvarán Bódi Mária Magdolna boldoggá avatásáért.
- Főcelebráns: Bosák Nándor (debrecen-nyíregyházi megyéspüspök)

Bódi Mária Magdolna 1921-ben augusztus 8-án született Szigligeten. A fűzfőgyártelepi Nitrokémia Rt. munkásnőjeként aktívan bekapcsolódott az Egyház életébe, a Szívgyárda keretében gyermekekkel foglalkozott, később munkaslányokból szervezett csoportot, katolikus világnézetre nevelte őket. Elhivatottságát érezve, 1944-ben egész életére szóló, önkéntes szüzességi fogadalmat tett.

1945. március 23-án az asszonyok az óvóhely lejárataiban tartózkodtak, amikor két fegyveres szovjet katona érkezett. Egyikük megtámadta Magdolnát. A lány ellenállt, menekülés közben is figyelmeztetni igyekezett a többieket. A katona amikor utolérte, lelőtte. Halála után Mindszenty József, akkori veszprémi püspök rendelkezésére húszoldalas jegyzőkönyv készült vértanúságának körülményeiről, amely alapján megindították a boldoggáavatásához szükséges eljárást.

NAGYBÖJTI GONDOLATOK

A magyar nyelv a liturgikus napok és időszakok elnevezésében kétségkívül leleményes és költői, teológiailag azonban precíznek nem nevezhető. Sem a Gyümölcshaltó Boldogasszony, sem a Sarlós Boldogasszony kifejezés nem fejezi ki az ünnepek lényegét: Isten Fiának megtestesülését, illetve Szűz Mária látogatását Erzsébetnél. Ugyanez érvényes a vasárnapra és a húsvétra is. Mindkettőnek lényege az Úr Jézus feltámadására való emlékezés, és nem a „vásár napja”, illetve a „hús-vét”, vagyis a 40 napra félretett húsnak az elővétele.

A fentiekhez képest még a „nagyböjt” mondható a legtalálhatóbb liturgikus elnevezésnek, mert a böjt – ha nem is a leglényegesebb eleme a húsvét előtti időszaknak – mégis a lényeghez tartozik. A lényeg a megtérés, amely a héber súb szónak a magyarra ültetése. Ez ha nem is jelent mindig 180 fokos megfordulást, minimálisan is feltételez valamilyen szintű pályamódosítást, azt, hogy legalább néhány pontban javítok eddigi életvitelemem. – A súbnek görög megfelelője a metanoia, amit a német nyelv Sinnesänderungnak, azaz nézetváltoztatásnak nevez. Ez gondolkodásunknak, szándék – és érzületvilágunknak átforgatását jelenti.

Szent Pál apostol ezt így fejezi ki: „gondolkodástokban megújulva alakuljatok át, hogy felismerjétek, mi az Isten akarata, mi a helyes, mi a kedves előtte és mi a tökéletes” (Róm 12,2). Az apostol tulajdonképpen Jézus arám-héber nyelven mondott szavait fordítja le görögre. Jézus szavai így hangzottak: „Elközelgett az Isten országa, térjete meg, és higgyetek az evangéliumban” (Mk 1,15). A „térjete meg” kifejezést a magyar katolikus fordítások általában a „tartsatok bűnbánatot” szavakkal helyettesítik.

Biztos, hogy a pályamódosítás, a megtérés bűnbánat, önrevízió nélkül nem lehetséges.

A mai közgondolkodásban, a médiumok zömének világában a megtérésnek és bűnbánatnak nincs helye. A

milliókat, sőt milliárdokat sikkasztó, illetve munka nélkül zsebre vágó emberek is szemrebbenés nélkül vallják magukat ártatlannak, sikeres üzletembernek, mintsem bűnösnek. Legtöbb esetben a gyilkosok sem tanúsítanak semmilyen megbánást, a szexuális devianciák pedig ma már a médiumok nagy része által magasztalt „másság” megnyilatkozásainak minősülnek. – Nekünk, keresztényeknek azonban világosan kell látnunk, hogy az Isten parancsolatai, mindenekelőtt a tízparancsolat ellen elkövetett bűnök kozmetikázása nem járható út, nem a jövőbe, nem egy „szép, új világba” vezet, hanem Szodomába és Gomorrába, vagy ha úgy tetszik, a Római Birodalom dekadens periódusába viszi vissza a társadalmat.

A pusztába kiáltó szava ma is aktuális: „Készítsétek az Úr útját, egyengessétek ösvényeit! A völgyeket töltsétek fel, a hegyeket, halmokat hordjátok el, ami görbe, legyen egyenessé, a göröngyös változzék sima úttá” (Lk 3, 4-5). Feltölteni mulasztásaink gödreit, eltüntetni kisebb-nagyobb bűneink hegyeit: mindig időszerű. Mint ahogy időszerű az ételre,

italra, szórakozásra, fölösleges beszédekre, összes káros hajlamainkra kiterjedő böjt is, amely akaratunkat erősíti, hogy – a jó Isten kegyelmével együttműködve – szembeforduljunk gyengeségeinkkel és elinduljunk egy új úton, amely a mennyországba vezet.

+ Márfi Gyula
veszprémi érsek



„Ember, emlékezz rá, hogy porból vagy és porrá leszel” – a Padányi iskola diákjait a veszprémi bazilikában hamvazta meg a főpásztor



FERENC PÁPA NAGYBŐJTI ÜZENETE 2014

Szegénnyé lett, hogy szegénységével gazdagítson minket (vö. 2Kor 8,9)

Kedves Testvéreim!

Nagybőjt alkalmából néhány gondolatot ajánlok figyelmetekbe, melyek segíthetnek a megtérés egyéni és közösségi útján. Szent Pál kifejezéséből merítem az alapgondolatot: „Hiszen ismeritek a mi Urunk, Jézus Krisztus kegyelmét, hogy értetek szegénnyé lett, bár gazdag volt, hogy az ő szegénysége általi gazdagok legyetek” (2Kor 8,9). Az Apostol a korintusi keresztényekhez fordul, és bátorítja őket, hogy nagylelkűen segítsék a jeruzsálemi, szűkölködő hívőket. Mit mondanak nekünk, mai keresztényeknek, Szent Pálnak ezek a szavai? Mit mond nekünk ma a szegénységre, az evangéliumi értelemben vett szegény életre való meghívás?

Krisztus kegyelme

Ezek a szavak mindenekelőtt elmondják, hogy milyen Isten stílusa. Isten nem a világi hatalom és gazdagság eszközeivel mutatja meg önmagát, hanem a gyengeség és szegénység eszközein keresztül: „bár gazdag volt, értetek szegénnyé lett...” Krisztus, az Isten örök Fia, aki hatalomban és dicsőségben egyenlő az Atyával, szegénnyé lett; lejött közénk, mindannyiunkhoz közel jött. Mindenétől megvált, „kiüresítette önmagát”, hogy mindenben hasonló legyen hozzánk (vö. Fil 2,7; Zsid 4,15). Isten megtestesülése nagy misztérium! De mindenek az alapja az isteni szeretet, amely szeretet kegyelem, nagylelkűség, a közelség vágya és nem habozik odaadni és feláldozni önmagát a szeretett teremtményekért. A tevékeny szeretet azt jelenti, hogy egészen osztozunk a szeretett személy sorsában. A szeretet hasonlóságot tesz, egyenlőséget teremt, ledönti a falakat, megszünteti a távolságokat. És Isten ezt tette velünk. Jézus ugyanis „emberi kézzel dolgozott, emberi értelemmel gondolkodott, emberi akarattal cselekedett, emberi szívvel szeretett. Szűz Máriától születvén valóban egy lett közülünk, a bűnt kivéve mindenben hasonló lett hozzánk” (II. Vatikáni Zsinat, Gaudium et spes kezdetű lelkipásztori konstitúció, 22).

Jézus célja nem az volt, hogy magáért a szegénységért legyen szegény, hanem – ahogy Szent Pál mondja – „*hogy az ő szegénysége által ti gazdagok legyetek*”. Ez nem szójáték, vagy egy hatásvadász kifejezés! Ez Isten logikájának szintézise, ebben foglalható össze a szeretetnek, a megtestesülésnek és a keresztnek a logikája. Isten nem a magasból

hullajtotta ránk az üdvösséget, mint emberbaráti jámborságból a fölöslegből adott könyöradományt. Krisztus szeretete nem ilyen! Amikor Jézus alámerül a Jordán vizébe, és megkeresztelteti magát Keresztelő Jánossal, nem azért teszi, mert bűnbánatra, megtérésre van szüksége. Azért teszi, hogy beálljon az emberek közé, akiknek bűnbocsánatra van szükségük, közénk, bűnösök közé és magára vegye bűneink terhét. Ezt az utat választotta, hogy megvigasztaljon, üdvözítsen minket, hogy megszabadítson nyomorúságunkból. Szíven üt minket, hogy az Apostol azt mondja, hogy nem Krisztus gazdagsága, hanem *szegénysége által* lettünk megszabadítva. Szent Pál pedig jól ismeri „Krisztus felfoghatatlan gazdagságát” (Ef 3,8), aki a „mindenség örököse” (Zsid 1,2).

a szüleit, és egy pillanatra sem kételkedik szeretetükben, gyöngédségükben. Jézus gazdagsága a *Fiúságában* van, ennek a szegény Messiásnak az Atyával való egyedülálló kapcsolata a kizárólagos kiváltsága. Amikor Jézus arra hív, hogy vegyük magunkra az ő „édes igáját”, akkor arra hív, hogy gazdagodjunk az ő „gazdag szegénységében” és „szegény gazdagságában”; osztozzunk vele fiúi és testvéri lelkületében; váljunk fiakká a Fiúban, testvérekké az Elsősülött Testvérben (vö. Róm 8,29).

Van egy mondas, mely szerint az egyetlen valódi szomorúság az, ha nem vagyunk szentek (L. Bloy); azt is mondhatnánk, hogy egyetlen valódi nyomorúság létezik: nem Isten gyermekeiként és Krisztus testvéreiként élni.



Mi tehát ez a szegénység, amellyel Jézus megszabadít és gazdaggá tesz minket? Éppen az, ahogyan ő szeret minket, ahogyan közel kerül hozzánk, mint az irgalmas szamaritánus, aki odalép ahhoz az emberhez, akit félholtan az út szélén hagytak (vö. Lk 10,25 köv.). Az ő együttérző, gyöngéd, életünkben osztozó szeretete az, ami igazán szabadá tesz minket, valódi üdvösséget és örömet ad nekünk. Krisztus szegénysége, amellyel gazdagít minket, abban áll, hogy testté lett, magára veszi gyöngéségeinket, bűneinket, és közvetíti felénk Isten végtelen irgalmát. Krisztus szegénysége a legnagyobb gazdagság: Jézus gazdagsága az Atyaistenben való határtalan bizalmában rejlik, abban, hogy minden pillanatban rábízta magát, mindig és csak az ő akaratát és dicsőségét keresi. Gazdag, mint egy gyermek, aki érzi, hogy szeretik és szereti

Tanúságtételünk

Azt gondolhatnánk, hogy a szegénységnek ez az „útja” Jézusé volt, mi pedig, akik utána jövünk, üdvözíthetjük a világot megfelelő emberi eszközökkel. Nem így van. Mindenütt, minden korban Isten továbbra is *Krisztus szegénysége által* üdvözíti az embereket és a világot, aki szegénnyé lesz a szentségekben, az Igében, az Egyházában, amely szegényekből álló nép. Isten gazdagságát nem tudjuk közvetíteni a mi gazdagságunkon keresztül, hanem mindig és kizárólag a személyes és közösségi szegénységünkön át, amelyet Krisztus Lelke éltet.

Mesterünket követve mi, keresztények arra kapunk meghívást, hogy tekintsünk testvéreink nyomorára, érintsük meg, vegyük magunkra és tegyünk konkrétan azért, hogy könnyítsünk rajtuk. A *nyomor* nem egyenlő



a *szegénységgel*. A nyomor olyan szegénység, amelyben nincs bizalom, szolidaritás, remény. Háromfajta nyomort különböztethetünk meg: anyagi, erkölcsi és lelki nyomort. Az *anyagi nyomor* az, melyet általában szegénységnek hívnak, és azokat érinti, akik nem emberhez méltó körülmények között élnek: alapvető jogok nélkül, elsődleges anyagi szükségletek hiányában, mint az étel, a víz, a higiéniai körülmények, a munka, a fejlődés és a kulturális növekedés lehetősége. E nyomor láttán az Egyház felkínálja szolgáló szeretetét, a *diakóniát*, hogy segítsen a szükségben, begyógyítsa ezeket a sebeket, amelyek elsúfítják az emberiség arcát. A szegényekben és a legutolsókban mi Krisztus arcát látjuk. Ha szeretjük és segítjük a szegényeket, akkor Krisztust szeretjük és szolgáljuk. Elkötelezettségünk arra is irányul, hogy a világban megszűnjön az emberi méltóság megsértése, a diszkrimináció és az erőszak, amelyek sok esetben a nyomor igazi okai. Amikor a hatalom, a luxus és a pénz bálványává válnak, akkor ezek előbbre valók lesznek az anyagi javak egyenlő elosztásánál. Ezért szükséges, hogy az emberek lelkiismerete az igazságosság, az egyenlőség, a józanság és a javak megosztása felé irányuljon.

Nem kevésbé aggasztó az *erkölcsi nyomor*, amely abban áll, hogy az ember a káros szenvedélyek és a bűn rabjává válik. Hány család aggódik amiatt, hogy valamelyik – gyakran fiatal – családtagnak eluralkodik az alkohol, a drog, a játékszenvedély, a pornográfia! Hány ember vesztette el élete értelmét, nincs előttük távlat a jövőt illetően, reménytelenek! És hány ember kényszerült ebbe a nyomorba igazságtalan társadalmi körülmények miatt, a munkanélküliség miatt, amely megfosztja őket attól a méltóságtól, amit a kenyérkereset ad; vagy mert nem egyenlően jutnak hozzá az oktatáshoz és az egészségügyi szolgáltatásokhoz. Ezekben az esetekben az erkölcsi nyomor nevezhető akár az öngyilkosság kezdetének is. A nyomornak ez a formája, amely anyagi romláshoz is vezet, mindig összekapcsolódik a *lelki nyomorral*, amely akkor sújt minket, amikor eltávolodunk Istentől és elutasítjuk szeretetét. Ha úgy véljük, hogy nincs szükségünk Istenre – aki Krisztusban felénk nyújtja kezét – mert azt gondoljuk, hogy beérjük saját magunkkal, akkor a kudarc útján járunk. Isten az egyetlen, aki valóban megment és megszabadít.

A lelki nyomorra az evangélium az igazi ellenszer. A keresztény ember arra hivatott,

hogy vigye el az élet minden területére a megszabadító jó hírt, hogy léteznek az elkövetett rossz megbocsátása, hogy Isten nagyobb a mi bűneinknél és ingyen szeret minket, mindig, és a közösségre valamint az örök életre vagyunk teremtve. Az Úr arra hív minket, hogy örömmel hirdessük az irgalom és a remény üzenetét! Jó megtapasztalni e jó hír terjesztésének örömét, annak örömét, hogy megosztjuk a ránk bízott kincset, hogy ezáltal vigaszt nyújtunk a megtört szívűeknek és reményt adjunk sok testvérünknek, akiket körülvesz a sötétség. Ez azt jelenti számukra, hogy követjük és utánozzuk Jézust, aki a szegények és bűnösök felé ment, mint a pásztor az elveszett bárány felé, és teljes szeretetével tette ezt. Vele egyesülve bátran nyithatunk meg új utakat az evangelizáció és az emberi fejlődés terén.

Kedves Testvérek! Azt kívánom, hogy ebben a nagybőjti időben az egész Egyház készségesen és igyekvően tegyen tanúságot az anyagi, erkölcsi és lelki nyomorban élőknek az evangélium üzenetéről, amely az Atya irgalmas szeretetének hirdetésében foglalható össze, aki kész magához ölelni Krisztusban minden embert. Olyan mértékben tudjuk ezt tenni, amilyen mértékben hasonlóak leszünk Krisztushoz, aki szegénnyé lett és gazdaggá tett minket szegénységével. A nagybőjt megfelelő idő arra, hogy megváltjunk sok mindentől. Jót fog tenni, ha megkérdézzük magunktól, mi mindent tudunk nélkülözni azért, hogy szegénységünkkel segítsünk és gazdagítsunk másokat. Ne felejtjük el, hogy az igazi szegénység fáj: önmagunk megfosztása valamitől nem lenne hiteles e bünbánati távlat nélkül. Nem bízom abban az alamizsnában, amely nem kerül áldozatba és nem jár fájdalommal.

A Szentlélek, akinek köszönhetően olyanok vagyunk „mint szűkölködők, mégis sokakat gazdagítók, mint akiknek semmijük sincs, mégis mindenük megvan” (2Kor 6,10), tartsa meg ezeket az elhatározásainkat, és erősítse bennünk az emberi nyomor iránti figyelmet és felelősséget, hogy könyörületessé váljunk és gyakoroljuk az irgalmat. Ezzel a jókívánsággal biztosítalak benneteket imáimról, hogy minden hívő és minden egyházi közösség gyümölcsözően élje meg az egész nagybőjti időt. És kérlek titeket, imádkozzatok értem. Az Úr áldjon meg titeket és a Szűzanya oltalmazzon benneteket.

Vatikán, 2013. december 26.
Szent István diakónus és első vértanú ünnepén

EGY ÉVVEL EZELŐTT TÖRTÉNT

2013. március 13-án,
20 óra 21 perckor
az argentin jezsuita

Jorge Mario Bergoglio,
eddig Buenos Aires-i érsek kilépett
a Szent Péter bazilika erkélyére és
köszöntötte a híveket.

A Szent Péter téren több mint
százezren ünnepelték az új pápát.



FERENC PÁPA TWITTER-ÜZENETEI

„Néha szomorúak vagyunk bűneink súlya miatt. Ne csüggedjünk: Krisztus eljött, hogy megszabadítson mindentől, Ő ad nekünk békét.”

„Fontos, hogy legyenek olyan barátaink, akikben megbízhatunk. De nélkülözhetetlen, hogy bizzunk az Úrban, akiben soha nem csalódunk.”

„Milyen ereje van az imának! Ne veszítsük soha el a bátorságot azt mondani: Uram, adj nekünk békét!”

„Üdvözlök minden beteget és szenvedőt. A keresztre feszített Krisztus veletek van: kapaszkodjatok belé!”

„Nem elegendő mondani, hogy keresztények vagyunk. A hitet élnünk kell – nemcsak szavakkal, hanem tettekkel is.”



A „LÉLEK ÖSZTÖNZÉSÉRE A PUSZTÁBA VONULT.”

A nagybőjti időben két pont között láthatjuk kibontakozni az üdvösségtörténetet: az ember bűne illetve Krisztus megváltása.

Az embert Isten a saját képére és hasonlatosságára teremtette, egészen olyan, mint Isten. Teremtőjével való barátságban él. A Gonosz azonban irigy erre a barátságra, melyről ő lemondott. Ezért támad! Hármaskísértéssel csábítja az embert: ne higgyenek Isten szavában, a gőg, és végül az engedetlenség. Az ember pedig félretolta az isteni tervet, saját nagyságát keresi, így a pusztulásba rohan, magával rántva utódait is. Isten azonban tudja, hogy az embert becsapta a Gonosz, ezért jöllehet megbünteti, de megígéri neki az Üdvözítőt, aki majd megszabadítja a bűntől és annak következményétől. Isten Fia vállalva a mű végrehajtását, ember lesz, és noha bűn nélkül való, még azt sem utasítja el, hogy a Gonosz őt is megkísértse küldetése megkezdése előtt.

Jézus a „Lélek ösztönzésére a pusztába vonult.” A szentírásban a pusztát az Istennel való találkozás kiváltságos helyét jelenti. Izrael negyven évet töltött itt, Illés negyven napot, Keresztelő János pedig fiatalkorát. Jézus is megszenteli ezt a szökést és negyven napot tölt a pusztában, egészen egyedül. Számára azonban a pusztát nem csak az Istennel való találkozás helye, hanem az elkeseredett harc is: „itt megkísértette őt a Sátán.”

A Gonosz dicsőséges messiási karriert ajánl Jézusnak. Miért éhezne, változtassa kenyérré a köveket, hiszen ő az Isten Fia. Miért élne nyomorult vándorként Palesztina poros útjain, elkeseredett szegényektől körülvéve és politikai elnyomástól korlátozva? Ha leborul előtte, hatalmat és uralmat kap tőle az egész világ felett. Miért viselné el a főpapok, a törvénytudók és a nép vezetőinek ellenállását? Vesse le magát a Templom ormáról és angyalok fogják fenntartani és elismerik benne a Messiást, mert ő nem szenvedhet.

A kevélysége miatt kitalált Sától nem jöhetett más javaslat. Ugyanazzal a hármas módszerrel próbálkozik, ami már egyszer bevált az emberrel kapcsolatban: kísértés a függőség, az engedelmség és az Istennek kijáró imádás ellen. Az Isten Fia azonban „kiüresítette magát és szolgálai alakot

öltött”, nagyon jól tudja, hogy az ember örök bűnének a lázadásnak és gőgnek kiengeszteléséhez csak egyetlen út vezet: engedelmség, kereszt. Éppen ezért a világot nem látványos diadallal, hanem szenvedéssel váltja meg, „engedelmeskedve mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig”.



A puszták kísértései arra tanítanak, hogy az ambíciók, a hatalomvágy, a siker és a dicsőség keresése mélyén mindig ott rejlik a Sátán cselvetése. „Ezt mind neked adom, ha...”. Ő adja? Nem is az övé! Ugyanolyan teremtménye Istennek, mint bármelyik angyal csak elfordult tőle. Honnan veszi a bátorságot, hogy szembeálljon Teremtőjével?

Mint minden gonosz leküzdésében, itt is Jézus szavait kell megfontolnunk: „Uradat Istenedet imádd, és csak neki szolgálj.” Határozottan el kell, utasíts minden olyan ajánlatot, amely eltérítene Istennek, mint egyetlen Úrnak elismerésétől és szolgálattól! Ne akarjuk becsapni magunkat: „Senki nem szolgálhat két úrnak.” A kereszténység nem tűr megalkuvást: nem lehet Istent választani és ugyanakkor a világot követni! Aki habozik, és nem tud teljesen Isten oldalára állni azt mutatja meg, hogy nincs mélyen meggyőződve arról, hogy ő az egyetlen, akit érdemes egész szívvel szeretni és szolgálni.

Ezt láthatjuk Isten régi és új népében. Az ígéret földjére érve minden hébernek fel

kellet ajánlania Istennek termése zsengeit és közben el kellett mondania azt a szöveget, ami felidéri Izrael történetét három pontban: a nép vezetőinek megválasztása, a nép kibontakozása Egyiptomban és később a pusztai vándorlása, végül az ígéret földjének ajándéka. Így elevenítették fel hitüket atyáik Istenében, kifejezték hálájukat a kapott javakért, kinyilvánították Istenhez való ragaszkodásukat és szándékukat, hogy őt akarják szolgálni. Egyfajta „credo” volt ez szavakkal és étellel kifejezve. Pedig ők is hányszor fordítottak hátat Istennek és lázadtak ellene a pusztában. Követeltek ételt, vizet, húst. Visszasírták Egyiptomot. Ezzel fájdalmat okozva Istennek, aki kiszabadította őket. Isten pedig mindig hűséges volt a népével kötött szövetséghez.

A sátán paradicsomi győzelme a palesztinai pusztában teljes vereséggé alakul! Az ember engedetlenségét, az Isten szava iránti hitének hiányát és kevélységét Jézus engedelmsége, az Atya szavához való ragaszkodása, valamint alázata hozta helyre. Alázata azt jelentette, hogy elutasítva a dicsőséges messianizmus evilági kísértését, a kereszt gyalázatát vállalta. A kiengesztelés majd a Kálvárián teljesedik be, de már itt a pusztában megkezdődik, amikor Jézus visszautasítja kísértőt. Így, „amikor elhatalmasodott a bűn, túlaradt a kegyelem”, és Isten az egész emberi nemnek felajánlotta az üdvösséget.

Hittel, alázattal és engedelmséggel minden ember legyőzheti a Gonosz kísértését és beléphet az Üdvözítő világába.

Mert „senki nem vall szegyet, aki benne hisz”. Jézus már legyőzte a Sától a kereszten! A nagybőjti idő legyen számodra a felismerés és megtérés ideje! Felismerése annak, hogy hányszor félretoltad életedben az isteni tervet és saját érvényesüléset, nagyságodat kerested, de a megtérés lehetősége ismét valósággá vált számodra. A te bűneidet is magára vette, hogy szabaddá válj! Adóleveledet felszegezte a keresztfára. Bátorság, ne félj, mert ő veled van! Szendvése a te sendvésed, keresztje a te keresztjed. Halála a te halálod és feltámadása a te feltámadásod! Add, Jézus hogy a nyomodban járjunk, és így a pusztából eljuthassunk a paradicsomba.

Földi István atya

A KATEKÉTÁK ÜNNEPE

A Főegyházmegye katekétáinak ünnepsége február első napján a Bazilikában érseki szentmisével kezdődött.

Ónos eső, csúszós út országszerte, de főleg Veszprém és Zala megyében – és mi, több mint 60-an összegyűltünk a 90 hitoktató közül. Néhányan telefonon jelezték, hogy nem tudtak elindulni. Vasáros József atya, a Hitoktatási Bizottság vezetője elismerően jegyezte meg a hitoktatók felé, dicsekvően az Érsek atya felé: ahol ilyen akadályt nem ismerő, illetve felvállaló hitoktatók vannak, ott nem lesz gond a hitoktatással sem. Évek óta Bosco Szent János ünnepéhez közel eső szombaton megállunk egy pillanatra: elgondolkodni azon, hogy mit is jelent katekétának lenni. Összegyűlünk: elgondolkodni, hálát adni, megerősödni... egyáltalán együtt lenni egymással és Érsek atyánkkal. A nehézségeink nem szűnnek meg ekkorra sem, de ilyenkor azt a megtiszteltetést nézzük, hogy kiválasztottak vagyunk valami nagyon szépre, nemesre. Kiválasztottak vagyunk arra, hogy Jézus tanúi legyünk, különleges módon – tanítóként az iskolában – a világban. Tanúskodjunk és tanítsunk Jézusról, és közben igazi pedagógusként formáljuk a ránk bízottak életét, lelkét. Ez a hivatás megfényszeríti az

életünket, értelmet ad küzdelmeinknek.

Bosco Szent János ünnepét választottuk ki, és kiderült, hogy ezidőtájt van még néhány nagy tanító, akiktől sokat tanulhatunk: Szalézi Szent Ferenc, Merici Szent Angéla, Aquinói Szent Tamás... és ahogyan Érsek atya a szentmisében megjegyezte: mindegyikükben közös volt, hogy nagyon tisztelték, szerették a Szűzanyát. A „szelíd szentek” közül most Merici Szent Angéla és Bosco Szent János pedagógiai tanácsaiból adott át nekünk az Érsek atya. És persze, nem maradhatott el egy szép „vers”. Ezúttal a Beatles együttes közismert számának szövegét olvasta fel magyarul, ami egy csodálatos Mária-dicséret John Lennontól.

A szentmise után a Gizella teremben voltunk együtt. Megterítettünk a „bátyunkból”, és közben előkerült a két ünnepeltünknek szánt meglepetés, a két feliratos torta. Még az ősszel, Szent Gellért díjban részesült Csikós Zoltánné és Reitter István hitoktatótársunk, és most volt alkalom köszönteni őket egy-egy tortával, és énekes áldással. A felirat Bosco idézet volt: „Isten másokért teremtett bennünket!” Mindezek után énekeltünk és beszélgettünk. Kérdezhettünk az Érsek atyától is, egymástól is. Volt bennünk néhány kérdés, kicsi aggodalom, de most inkább örülni, remény-



kedni akartunk. És sikerült. Megkóstoltuk hozott finomságainkat, elosztottuk ünnepeltjeink tortáját, és kezdtünk összepakolni, mikor Érsek atya visszatért a magnójával, és bekapcsolta a délelőtti misén idézett Beatles-számot. Csoda hát, ha megerősödvé, reménykedve vágtunk neki a csúszósnak ígérkező, jeges utaknak... és hazaérkeztünk, vissza mindennapjaink küzdelmeibe, egy újabb sikeres próba élményével.

Antal Ilona

MIÉRT A KATOLIKUS HITTANRA JÁRJON A GYERMEKEM?

- mert keresztelekor ezt megígértük
- mert az otthon elkezdett vallásos neveléshez szükséges
- mert én is szerettem hittanra járni
- mert én sajnos nem járhattam, és gyermekemnek szeretném megadni ezt az örömet
- mert az általános műveltséghez tartozik tudni a kereszténységről, Bibliáról
- mert jó a hittanos közösség
- mert eddig is szerettem járni a gyermekem
- mert a személyes felelősségvállalásra nevel
- mert a tekintélyt, engedelmisséget értéknek tartja
- mert szeretném megkereszteltetni gyermekemet

- mert elsőáldozásra és bémálásra is készülünk
- mert szeretném, ha dönteni akaró, és tudó egészséges felnőtt lenne
- mert szeretnék biztos kapaszkodót adni gyermekemnek
- mert a hívő ember derűsebb
- mert a tudósok és művészek is a hit segítő erejéről vallanak
- mert a nehézségek felvállalására nevel
- mert szeretném, ha nem sodródó tömegember lenne
- mert szeretném, ha nem lenne szüksége drogra, alkoholra, pótszerekre

VÁRUNK A KATOLIKUS HITTANRA



GYERE VELÜNK!



ÖKUMENIKUS IMAHÉT VESZPRÉMBEN

„Hát részekre szakítható-e Krisztus?” (1Kor. 1, 1-17)



Ebben az évben is megrendezésre került a keresztények egységéért létrejövő imádságos hét. Az országos nyitó istentisztelet Budapesten a Kálvin téri református templomban tartották. Veszprémben az Evangélikus templomban Márfi Gyula érsek nyitotta meg az ökumenikus imahetet. Beszédében a világiak igehirdető szolgálatáról szólt. „A Katolikus Egyházat gyakran érte az a vád, hogy talán túlzottan klerikalizált, túlságosan papság-központú – mondta. A II. Vatikáni Zsinat óta az is hangsúlyt nyert közösségeinkben, hogy a világi híveknek is van egyfajta „általános papsága”. Talán nem tudatosodott eléggé bennünk, hogy mikor imádkozunk valakiért (házastársunkért, gyermekeinkért, betegekért...), vagy amikor engesztelünk valakiért, vállalunk valamiféle önmegtagadást, áldozatot másokért, mások üdvösségéért, bűnei bocsánatáért, akkor papi tevékenységet folytatunk” - mutatott rá az érsek. Másnap a Cholnoky lakótelepen lévő Magyarok Nagyasszonya templomban Isó Dorottya evangélikus lelkész hirdetett igét. Kedden a Szent Mihály Bazilikában Szemerei János evangélikus püspök a hiányainkról beszélt. „Nem vesszük észre azokat az

értékeket, amelyek körülvesznek minket a közösségeinkben, a mindennapjainkban, hanem azt keressük, firtatjuk, amivel nem foglalkozik az egyházi közösségünk. A hiányok keresése és sorolása, a különbözőségek sorolása csak a felszín, az Úr azonban nem a mi szemünkkel néz, hanem a szívével lát minket. Ő van Egyházunk hajójában, és szomorú amiatt, hogy mi a darab kenyérért sopánkodunk, miközben legfőbb ajándékunk velünk van a világ végeztéig. Mert Ő a legfőbb ajándékunk, aki áldását küldi ránk, gondot visel ránk” - zárta gondolatait a püspök.

Szerdán a Regina Mundi római katolikus templom látta vendégül a különböző felekezetek tagjait, itt Niederhoffer Zoltán református lelkész hirdetett igét. Csütörtökön a Szent László templomban Závodi Zsuzsanna református lelkész, pénteken a Szent Margit római katolikus templomban Steinbach József református püspök hirdette az Igét. Szombaton a református újtemplomban Dr. Janka Ferenc görög katolikus parókus, majd vasárnap a református nagytemplomban László Dezső római katolikus plébános elémelkedése hangzott el.





ÖKUMENIKUS IMAHÉT PÁPÁN



Pápa városában is a történelmi felekezetek és a Baptista Egyház szolgálatával immáron évről évre rendszeresen megrendezik az Egyetemes imahétet. 1908-ban Paul Watson római katolikus lelkész szervezte meg az Imanylóca-dót, majd 1967-ban a II. Vatikáni Zsinat is támogatta az ökumenikus mozgalmat. Pápán 1987-ben volt az első imahét az evangélikus templomban, ami azóta is hagyomány.

Az imahét kapcsán Polgárdi Sándor evangélikus esperes elmondta, a Kanadában élő keresztények azt kérték, hogy a világ keresztényei az idei imahéten a Korinthusiakhoz írt igeszakasz üzenetével gondolkodjanak el az egyházról, az összetartozásról, az ökumenéről, amely így szólt: Hát részekre szakítható-e Krisztus?

- Pál apostol gondolatai naponta egy-egy mai problémát juttatnak eszünkbe, mert arról szól az apostol, hogy az egyház hiánytalanul megkapta Isten minden kegyelmi ajándékát. Úgy gondoljuk ez a kérdés nagyon aktuális, amikor a keresztény egyházaknak meg kell szólaltatni az igazi üzenetet. A történelem során az egyház részekre szakadt, s ennek kapcsán mindenki a saját egyházi közössége szerint tanított, hirdette az evangéliumot. Az imahéten arra irányult a figyelem, hogy hogyan is tudnak imádkozni együtt azok a keresztények, akik Jézusban hisznek. Természetesen, amit Pál apostol Korinthusban írt, az elsősorban az ott élő, ottani keresztényeknek szólt – mondta az esperes.

Az Egyetemes imahét során minden nap más és más felekezet templomában tartották az összejöveteleket, s más hirdette az igét.

Pápán tavaly elindult az első és ötödik osztályban a hit és erkölcsan oktatása. 2008-ban a Biblia éve kapcsán létrejött egy óriási összefogás, évről évre hagyományává vált egy ökumenikus nap. A lelkipásztorok minden hónapban összegyűlnek, s beszélgetnek - tette hozzá az esperes.

(forrás: papa-ma.hu)



„BÁRÁNYOSAN” AZ EGYSÉG FELÉ! VÉRTESALJAI LÁSZLÓ VOLT BALATONALMÁDI VENDÉGE

Február első napján az egyetemes imahét záróakkordjaként *Vértessaljai László* jezsuita atya, a budapesti Jézus Szíve templom plébánosa volt az igehirdető Steinbach József dunántúli református püspök gyülekezetének templomában, Balatonalmádiban. A püspök urat és az atyát pár éve mély barátság köti össze, ami egy iskolai adventi közös igeszolgálatuk során kezdődött a veszprémi Padányi Gimnáziumban. Az ökumenikus istentiszteleten az ónos eső, a rendkívüli időjárás ellenére szinte szűknek bizonyult a templom, sokan érkeztek a szomszéd településekről, Veszprémből is.

László atyáról a megyeszékhelyen tartott előadásai, s iskolai öregdiák-találkozók kapcsán sokan tudják, hogy számos szállal kötődik az érseki székhelyhez és a Balatonhoz is. A tóparton született egy kis faluban, Antaltelepen, melyet később Kilián-telepként, ma pedig Fövenyesként emlegetnek. Veszprémhez pedig iskolai tanulmányai kötik; az egykori vegyipari szakközépiskolában érettségizett, majd a vegyipari egyetemre járt. Ez idő tájt került kapcsolatba a Regina Mundi plébánián egy egyetemistákból álló keresztény imacsoporttal, s ott kezdett papi hivatása is kibontakozni. Küldetésének legérdekesebb fejezete volt, amikor Rómában a Vatikáni Rádió (VR) munkatársaként tevékenykedett 1996-tól 2003-ig. Egy riportban elmesélte, hogy a Szentatyával, (a ma már Boldog) II. János Pál pápával is voltak bensőséges találkozásai abban az időben, hiszen a VR magyar adásaiban a Szentatya útjairól, üzeneteiről, vendégeivel való találkozásairól tudósított.

Az idei ökumenikus imahéten Balatonalmádiban László atya a jóságos, a szelíd, az irgalmas Jézusról prédikált Szent János evangéliuma 3. fejezetének 10. verse alapján: „*Mert Isten úgy szerette a világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta oda érte, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen.*”

Isten „báránosan” szerette és szereti a világot, s ez a bárános szeretet, a szelíd és alázasatos szívű Jézus Krisztusban teljesedett be, testesült meg, mutatott rá. Hogy mit jelent a „bárános” szeretet, azt többek között – az ökumené jegyében – a megboldogult Gyököcssy Endre református lelkész egyik könyvéből vett történettel világította meg. (A lelkészt a katolikusok csak „Bandi bácsiként” emlegetik, s szép ökumenikus tanúságtétel az is, hogy könyveinek sorozatát a katolikus Szent Gellért Kiadó jelenteti meg évtizedek óta.) Az idézett esemény egy keresztény misztikus lelkészről szólt, aki egy összejövetelen a Nyolc boldogságot hirdette az őt hallgató japán fiataloknak. Mikor ahhoz a ponthoz ért, hogy „*Boldogok a szelídek: övék lesz a föld*”, az egyik birkózó alkatú ifjú felugrott és felpofozta a lelkészt. A lelkész is ugyan egy pillanatra indulatba jött, de nem ütött vissza, hanem újra kezdte olvasni a Nyolc boldogságot. Az ige és a pofonok egymásutánja többször megismétlődött, de a lelkész nem adta fel. Végül a hallgatóság védelmezően körül-



vette őt, s távol tartották tőle a pofozkodót – , így győzedelmeskedett a bárános szelídség.

E példázat nyomán bizonyára sokban felidéződhetett László atya hasonlóan „bárános” helytállása ama 2006-os tragikus október 23-ai rendőrségi agresszió idején, amikor őt is ütlegették, mert a magyar zászlót védelmezte testével, s nem ütött vissza, nem is védekezett.

Almádi igehirdetése végén László atya a nagy példaadókat idézte, Mahatma Gandhit, Albert Schweitzert és Bőjte Csaba testvérét, buzdítva, hogy a sort az egybegyűltek is folytassák tanúságtévként életükkel, s a „bárános” lelkület ökumenikus kapcsolataikat is hassa át. Az istentisztelet után pedig egy kötetlen beszélgetésben megvallotta:

Sokkal több erő rejlik abban a közösben, ami felekezeteinket összeköti, mint abban a kevés elválasztóban, ami időnként felszínre tör. Ha tényleg egy az Úr, egy a keresztység, egy a Hitvallásunk, közös az Úrtól kapott imádságunk, ez össze kell, hogy kössön minket. Hiszem, hogy a közös imádság majd mint kovász a kenyeret, átjárja felekezeteinket is, hiszen ezt akarja az Úr. Hogy mikor lesz teljes az egységünk? Én ebben türelmes vagyok. Órá bízom. Sok keserű évszázad van mögöttünk, sok feszültséggel teli, de van mögöttünk jó pár évtized, amióta próbáljuk egymás szívét megérteni. Számomra Ferenc pápa, Róma püspöke buzdítása döntő: nincs mit mérlegelnem, az ökumené nem alternatíva, hanem kötelesség és felelősség. Tennem kell, amit ma megtehetek, mert Isten kéri. Tudom, hogy majd a holnap feladatát is megmutatja. És hiszen rendületlenül Pál apostollal, hogy egyszer majd a nyelvek, a tudomány, a teológia elenyészik, és megmarad a szeretet, mert a szeretet mindenképp föltött áll.

László atya mosolyogva köszönte meg a vele és szolgatársával együtt mondott imádságot a közösségnek. Legközelebb, ha erre járok – mondta búcsúzóul –, jó katolikus szokás szerint a reformátusok temploma előtt is majd keresztet vetek.”

Toldi Éva

„JÓNAK LENNI JÓ”

A Karitás Jónak lenni jó elnevezésű jótekonysági programja során december 15-én Veszprémben is egész napos karitatív rendezvény valósult meg. A Szentháromság téren adománygyűjtő ponton lehetett felajánlani a nehéz sorsú családok részére adományokat. A gyűjtés során egy kis teherautónyi játék, ruha és élelmiszer gyűlt össze a nagylelkű felajánlásokból. A jótekonysági akció elsődleges célja az adománygyűjtés mellett, hogy a felhívja a figyelmet a karitatív szervezet sokrétű tevé-

kenységére, így lehetőség volt bekapcsolódni a karitatív munkába és ajándékokat, csomagokat lehetett készíteni a Karitás önkénteseinek és közismert személyek vezetésével. Így többek között Márfi Gyula érsek, Kövi Szabolcs fuvola művész, Katus Attila fitnesz világbajnok részvételével készült el a 80 ajándéksomag a rászoruló gyermekeknek. A csomagokban élelmiszerek, karácsonyi édességek, és a helyszínen készített ajándékok kaptak helyet. Közben Rudi bohóc és a Búzás házaspár szórakoztatta mű-

sorával a nap során vendégül látott 25 fogyasztóval élő fiatal. A nap során 3 gyermek kívánságát is teljesítette a Karitás és az MTVA, így a program egyik helyszínénél szolgáló Szaléziánumban fellépett az Alma együttes is. A rendezvény során jelen voltak az MTVA munkatársai is és a december 15-i karitatív műsorfolyam részeként 3 alkalommal a veszprémi helyszínről is jelentkeztek az adásban a televízió munkatársai bemutatva a veszprémi eseményeket.

Zagyva Richárd



MEGVENDÉGELTE KARÁCSONYKOR A NEHÉZ SORSÚ CSALÁDOKAT A VESZPRÉMI ÉRSEK

A Karitás az adventi időszakban ország-szerte fokozott figyelmet fordított a nehéz körülmények között élő családokra, az idős és beteg emberekre, valamint az ünnepeket nem az otthonukban töltő rászorulóakra és a hajléktalanokra. Az ünnepek előtt és alatt ételosztások, teajáratok, karácsonyi ünnepek és ajándékozások formájában segítettek a Karitás önkéntesei a nehéz sorsú embereknek. Karácsony napján több településen is megvendégelték a nélkülözőket. Ilyen karácsonyi ünnepséget szervezett a Veszprém – Főegyházmegyei Karitás és a Veszprémi Ér-



sekség a Szent Egyed közösség kezdeményezésére december 25-én a veszprémi Szaléziánium Érsekségi Turisztikai Központban.

Az érseki szentmisét követően a Szaléziánium látványpincéjében ünnepi ebédet várta a nehéz sorsú családokat a Karitás. A bensőséges hangulatú ebéden résztvevő dr. Márfi Gyula érsek, a hátrányos helyzetűek és az önkéntesek egy nagy családként ünnepelték a karácsonyt. Az ünnepi asztalról nem hiányzott a töltött káposzta és a mákos bejgli sem, amelyek elfogyasztása után a Karitás önkéntesei ajándéksomaggal lepték meg a vendégeket.

„EGYÜTT A BABÁKÉRT” 2014-BEN IS

Az elmúlt évek sikerére alapozva idén is megszerveztük az „Együtt a babákért” elnevezésű országos programot.

A program céljaként a segített családok életének tartós, nem csak helyzeti megkönnyítése.

A Katolikus Karitás, a Pampers, és a DM-drogeriemarkt összefogásával a Veszprémi Főegyházmegyében idén 16 rászoruló kisgyermekes családot tudtunk tartósan támogatni.

A Veszprém-Főegyházmegyei Karitás részére eljuttatott 400 csomag pelenka a segített családokban élő kisgyermek számára körülbelül 6 hónapra elegendő.

A támogatott családok legmegfelelőbb kiválasztása érdekében a folyamat helyi karitás csoportokon keresztül történik, akik a rászoruló családok helyzetéről naprakész információval rendelkeznek. Így biztosak lehetünk abban, hogy a segítség oda érkezik, ahol a legnagyobb szükség van rá.

FEBRUÁRBAN IS „EZERNYI SEGÍTSÉG” ÉRKEZETT

A Verga Zrt. a Karitászzal együttműködésével decemberben már sikeresen lebonyolított „ezernyi segítség” elnevezésű programja után februárban megszervezésre került egy újabb adományosztás. A decemberben kiosztott 20 m³ tüzelő és 100 adag vadpörkölt után február újabb 5 m³ tüzfát sikerült biztosítani nehéz sorsú családok részére. Az

adomány a családok számára nagy segítséget jelent a fűtésszezon miatt megnövekedett kiadásokban. Február 16 – án vasárnap délután a Verga Zrt. 50 adag vadpörköltet osztott ki a Főegyházmegyei Karitászzal épületében, melyet nagy örömmel fogadtak a családok.

Zagyva Richárd



EU-ÉLELMISZERPROGRAM MÁR 8. ÉVE

Idén sem maradt el az EU élelmiszersegély - program adománya. Több ezer család számára jelent örömet és segítséget az a tartós élelmiszercsomag, melyet a Katolikus Karitászzal juttatott el hozzájuk.

Ez év februárjában a Katolikus Karitászzal országos program keretében ismét segített a rászoruló családokon. Az MVH (Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal) közbeszerzési eljárás keretében megrendelte az élelmiszereket. Minőség-ellenőrzés után a háromféle élelmiszertípusból (szárzészta, vaníliás karikából és édesítőszerből) álló adomány szétosztásával többek között a Katolikus Karitászzal bízta meg. Az évek során bevált, ún. csillagpontos elosztási módszerrel történt az adomány családokhoz juttatása. A Veszprém-Főegyházmegyei Karitászzal három helyszínen (a Zirci apátság területén, Várpalotán a Palotaker Kft. telephelyén, és a nemesvámosi Római Katolikus Plébánia udvarában) szervezett el-



osztási pontot, melyek alkalmasak nagy terhet szállító kamionok fogadására, illetve az arról lerakodott szállítmány kisebb gépjárművekre átpakolására. Az így átrakodott adományt a környező településekre tudják szállítani.

Az élelmiszerek magyar termékek és a gyártásnál a széleskörű felhasználást is figyelembe vették. Az édesítőszer előnye például a hagyományos cukorral szemben, hogy háromszoros édesítő hatással bír és alkalmas cukorbeteg számára is.

A Veszprémi Főegyházmegye területén februárban összesen 27540 kg élelmiszer került kiosztásra 2088 rászoruló család számára. A program lebonyolítása összetett szervezést igényel, melyben számos Karitászzal munkatárs, családsegítő- és önkormányzati alkalmazott, egyéni vállalkozó, és önkéntes vett részt. Ezúton is köszönjük áldozatos munkájukat a rászoruló családok nevében.

Farkas Máté (szociális munkás hallgató)

KARITÁSZ ÖNKÉNTESOK AZ ORSZÁGHÁZBAN



Balatonai Mónika, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkár asszonya 300 Karitászzal önkéntest hívott meg az Országházba, ahol köszönetet mondott a rászorulóknak végzett munkájukért. Az önkénteseket Spányi Antal püspök, Écsy Gábor igazgató és Mádl Dalma jószolgálati nagykövet kísérte. Egy busszal a Veszprémi Főegyházmegyből is érkeztek önkéntesek, akik önkéntes munkájukkal jelentős szerepet vállaltak a karácsonyi „Jónak lenni jó” karitatív programsorozatból.

Csapó Viktória





MINDEN AMI GYERTYA

Február 2-án Gyertyaszentelő Boldogasszony napján különféle gyertyadíszítési technikákkal és gyertyakészítéssel egybekötött kézműves foglalkozással várta az érdeklődőket a Főegyházmegye Ifjúsági Irodája a Szaléziánumban.

Ezzel a programmal az iroda új hagyományt szeretne teremteni, hiszen számos egyházi ünnepünkhöz kötődnek szép és érdekes népi hagyományok. A gyertyakészítés, díszítés és mártás mesterfogásaival ismerkedhettek az érdeklődők, így készíthettek méhviaszgyertyákat, díszíthettek virágszirommal és márhattak csavart gyertyát az önkéntes fiatalok és a kézműves mesterek segítségével és vezetésével.

Vajda Gábor



ÉPÜL AZ IFJÚSÁGI ORATÓRIUM

A korán jött tavaszt kihasználva a Főegyházmegyei Ifjúsági iroda tagjai igyekeztek szabadidejüket az irodának helyet adó épület környezetének szépítésére és az épülő oratórium munkáira fordítani.

Talán meglepő a név, hiszen Magyarországon az oratórium név hallatán a legtöbbször az a terem jut eszébe mindenkinek, ahol a szerzetesek elvonultan tudnak a szentmisében részt venni. A fiatalok között azonban sokan ismerik a Don Bosco nyomán az egész világon elterjedt ifjúsági közösségi terek megnevezését, ahol a fiatalok játékos összejöveteleiket tudják tartani. Ilyen közösségi térrel gazdagodik az egyházmegyei ifjúsági iroda épülete is, ahol a használaton kívüli pince felújításán és a kert rendbetételén szorgoskodnak a fiatalok. Reméljük nemsokára az oratórium elkészüléséről és a frissen vetett fű kikeléséről is hírt adhatunk.

Vajda Gábor

GYERTYASZENTELŐ BOLDOGASSZONY ÜNNEPE VESZPRÉMBEN



Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepén arra emlékezünk, hogy Szűz Mária, negyven nappal Jézus születését követően, bemutatta gyermekét a jeruzsálemi templomban. A mózesi törvény szerint előírt áldozat följánlásakor jelen volt Anna és az agg Simeon is, aki a nemzeteket megvilágosító világosságnak nevezte Jézust. Az evangéliumokban Jézus önmagát a világ világosságának nevezi, a gyertya ezt szimbolizálja, Jézus: a világosság, a gyertya fénye és áldozata.

A Szent Mihály Bazilikában Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepén dr. Márfi Gyula érsek mutatott be szentmisét. Megáldotta a hívek kezében lévő gyertyákat, valamint meggyújtották az

emlékezés gyertyáit is a menorán, bekapcsolódva a holokauszt 70. évfordulójához kapcsolódó megemlékezésekbe. Az érsek az egyetemes könyörgésekben imádkozott az áldozatok lelki üdvéért.

A főpásztor szentbeszédében az idős emberek tiszteletét emelte ki. Ez a gyertyaszentelő arra is emlékeztet minket, hogy Jézus nem csak a fiataloké, hanem az időseké is. Fontos, hogy a fiatalok szeressék és tiszteljék az időseket.

Az idősek megbecsülése minden egészséges társadalomhoz hozzátartozik. Fontos, hogy az idős emberek is megbecsüljék saját magukat és ne keseredjenek el, azért mert ők öregek, betegek és sok mindent már nem tudnak megtenni. Nagyon fontos feladatuk van: tudnak imádkozni az egész egyházért és a fiatalokért is.

Az égő gyertya valójában mindig Krisztust szimbolizálja. Részben azért, mert a fénye melegít is, de világít is. Mikor leég a gyertya, szinte feláldozza önmagát és ebben is idézi számunkra az önmagát feláldozó Krisztus alakját.

Meg kell kérdeznünk magunktól mi hogyan állunk az Úr Jézus Krisztussal? Ki nekünk Jézus?

Kérünk kell a Szentlelket, hogy tegye szá-



munkra azzá, aminek ő mondta magát: legyen utunk, igazságunk és életünk – fejezte be szentbeszédét az érsek.

A szentmise végén Nagy Károly apátanonok, a Bazilika plébánosa emlékeztetett az Ószövetségből Makkabeus Júdás példájára, aki az elhunyt lelkekért gyűjtést szervezett és elküldte a jeruzsálemi templomba, hogy áldozatot mutassanak be a meghaltakért, mert jó és hívő lélekkel gondolkodott a halálról. Végül utalt Ferenc pápa üzenetére a Holokauszt emléknapján, mely szerint „az ilyen borzalmaknak nem szabad megismétlődniük”.

Ehhez kérjük Isten áldását és minden jószándékú ember imáját!



MONDD ÚJRA...

Zenés irodalmi összeállítással emlékeztek meg a házasság ünnepéről a Veszprémi Főegyházmegye katolikus házaspárjai február 15-én Veszprémben a Gizella Hotelben a családpszichológiai munkatársainak szervezésében.

Nagy öröm, hogy vannak ma már családos lelki napok, hogy igazi ünnep az anyák napja és hogy már pár éve ezen jeles napok sorába bekapcsolódik a házasság napja, sőt a házasság hete is, mondta bevezető gondolatként *Márfi Gyula* érsek. Elismerően méltatta, hogy Alaptörvényünkbe is bekerülhetett a család fogalmának, fontosságának hagyományos megfogalmazása: „*A család a társadalom alapsejtje, amely arra a házasságra épül, amely egy férfi és egy nő önként vállalt életszövetsége*”. Az Egyházi Törvénykönyv is hasonlóképpen határozza meg a házasságot: *egy férfi és egy nő életre szóló szövetsége, amely a házasság javára, valamint gyermekek nemzésére és nevelésére irányul*. Hozzátéve: *e kapcsolatot Jézus a szentség rangjára emelte*. A házasság a legszorosabb kapcsolat ember és ember között, emelte ki a főpásztor. A házasságban, amint a Biblia is mondja: *a férfi és a nő egy testté lesznek*. Manapság számos olyan szélsőséges nézet van terjedőben, mely szerint a házasság fölött eljárt az idő, illetve, hogy az egyén szabadsága jegyében eldöntheti, hogy házasságban, vagy laza élettársi kapcsolatban, netán azonos neműekkel folytatott szexuális kapcsolatban akarja életét élni, mivel ezek egyenértékű kapcsolatok,

alternatívái csupán egymásnak, mondta az érsek. Pedig ez nem igaz, ezek mind hamis, hazug következtetések, mutatott rá. Nincs egyenértékűség a házasság és az emlegetett kapcsolati formák között. Hamis elvárás az is, hogy a másság tisztelete jegyében ezeket a „más” kapcsolati formákat is tisztelni kell mindenkinek. Ki kell mondani: Csakis a jó másságot lehet tisztelni, mutatott rá az érsek. A keresztény házasságban a feleket a holtig tartó hűség és szeretet köti össze, s a gyermekek felneveléséért szeretetben vállalt felelősség.

A zenés irodalmi est főszereplői maguk a házaspárok voltak, akik vallomásértékű énekes-verses előadásaikkal tettek tanúbizonyságot kapcsolatuk őszinteségéről, igaz és boldog voltáról. Bevezetőként a keresztény zenészekből álló veszprémi *Parentes* együttes műsora köszöntötte a szép számban egybegyűlt házaspárokat. Előadásukban az *Emmanuel Közösség*, *Sasvári-Szabó András*, *Sillye Jenő* szerzeményeiből játszottak gitáros dallamokat az ünnephez kötődően, majd *Gerstmár Ferenc* és *Gerstmárné Takács Beatrix* egy szimbolikus témájú félig gyermek-, félig felnőtt mesével örvendeztették meg a hallgatóságot.

Márta Attila és *Mártáné Simon Emese* műsorában *József Attila*, *Garai Gábor* szerelmes versei mellett angol költők (*Edmund Spenser*, *William Wordsworth*, *R. Burns*) megzenésített költeményei is szót kaptak, közte *Az est* című költemé-



nye, *Elizabeth Barrett-Browning* „*Mondd újra*” című lírai vallomása (*Mondd újra s újra mondd/és újra mondd, hogy szeretsz!...*). A zenés irodalmi programot *Berzevici Zoltán* dalszerző, gitáros énekes és felesége közös produkciója zárta, melyben *Ady Endre*, *Ratkó József*, *Ladányi Mihály*, valamint emlékezetes *Jacques Prevert*-, *W. Blake*-versek is megszólaltak és részletek hangzottak el *P. B. Shelley* „*A szerelem filozófiája*” című művéből.

A zenés irodalmi est zárásaként *Radnóti Miklós* feleségének *Gyarmati Fanninak* halála alkalmából *Gerstmár Ferenc* felolvasta a költő „*Két karodban*” című emlékezetes szerelmes versét. Az ünnepi együttlétet bensőséges, fehér asztal melletti szeretetvendégség zárta.

Toldi Éva

„AZ ÖRÖKRE SZÓLÓ IGEN ÖRÖME”

Szent Valentin ünnepéhez és *Ferenc pápa* kezdeményezéséhez kapcsolódva dr. *Márfi Gyula* érsek február 16-án együttlétet ünnepelte az „örökre szóló igen” örömet a Szent Mihály Bazilika Főszékesegyházban egybegyűlt szerelmespárokkal, jegyespárokkal és házaspárokkal.

Az ünnepi szentmise elmélkedésében a házasságokhoz illetve a házasságra készülőkhez szólt. Hangsúlyozta annak fontosságát, hogy egymás iránti kapcsolatainkban ne legyünk felszínesek, felületesekek. Nagyon sok elmélyült barátságos és őszinte beszélgetésre, időre van szükség ahhoz, hogy egymást valóban felismerhessük és ennek nyomán valóban szerethessük.

Antoine de Saint-Exupéry „*A kis herceg*” című művére utalva idézte: „*A róka is azt mondja a kis hercegnek, hogy az idő, amelyet a rózsáddal töltöttél az teszi őt egyetlené, páratlaná a világon.*”

Ha nem számunk egymásra elég időt, ha csak úgy futtában történik az ismeretség, ha

csak felszínes dolgokról beszélünk, de egymás szívének a szándékait, a tudásunkat, az érzelmeinket nem tárjuk fel egymás előtt, akkor nem is ismerjük a másikat és akkor nem tudjuk őt szeretni sem. Még a házasságra is érvényes ez újra-meg újra még mélyebben ismerjük meg egymást.

A szentmisén azért imádkoztak, hogy Istentől megkapjuk azt a kegyelmet, hogy élni és halni tudjunk egymásért és így jussunk le a teljes boldogságra.

Nagy Károly apátkanonok idézte a Szentanya gondolatát: A házastársak Istentől kérték a kegyelmet, hogy amint Ő saját Fiának életét adta, ezáltal ugyancsak legyenek képesek a házastársak egymásért mindent feláldozni.

A szentmise végén Érsek atya Isten közbenjárását kérte, hogy ki tudjuk mondani újra meg újra: Szeretlek téged most és mindörökké! Majd megáldotta a megjelent párokat, akik a nap emlékére mézeskalács szívet vihettek haza magukkal.

A katolikusok körében már a középkorban szokás volt, hogy Szent Valentin napján a szerelmesek apróságokkal lepték meg egymást. Ez arra vezethető vissza, hogy Szent Valentin vértanú, aki a 3. században élt, kertjének virágaiból rendszeresen megajándékozta a szomorkodókat. Ő azért szenvedett vértanúságot, mert keresztény szertartás szerint adta össze a szerelmespárokat.





SZALÉZI-NAPOK A SZALÉZIÁNUMBAN

„Hallják meg hívők és hitetlenek...” (Sík Sándor)

Az immár hagyományként megrendezésre kerülő Szalézi-napok keretében ezúttal egy költőre emlékezett a Szalézi Szent Ferencről, a kommunikáció védőszentjéről elnevezett intézmény.

Február 6-án a Piarista renddel és a Pannon Egyetemmel közös rendezvényen Borián Tibor piarista szerzetes „Humánus és lelkiség Sík Sándor lírájában” címmel tartott előadást, majd Kovács Árpádot Sík Sándor esztétikai szemléletéről, Géczy Jánost himnuszfordításairól, dr. Ladányi Istvánt Pázmány- és Zrínyi-monográfiájáról, valamint Kovács Gábort Gárdonyi-olvasatáról hallhattuk.

Az előadások között versrészletek és középkori himnuszfordítások hangzottak el az egyetem hallgatóinak előadásában.

Február 7-én a „Hallják meg hívők és hitetlenek” című kiállítást nyitotta meg dr. Márfi Gyula érsek, Labancz Zsolt piarista tartományfőnök, Porga Gyula polgármester és dr. Ladányi István egyetemi docens. A kiállítást dr. Koltai András a piarista rend levéltárosa mutatta be.

A kiállításban láthatjuk Sík Sándor személyes tárgyait, a rendalapító ereklyéjét, valamint a szerzetesrendhez kapcsolódó évszázados okmányokat.

A kiállítás március végéig látogatható a Szaléziánumban.



dr. Márfi Gyula



dr. Ladányi István



Borián Tibor



dr. Kovács Árpád



Géczy János



dr. Kovács Gábor

A HITTUDOMÁNYI FŐISKOLA DIPLOMAOSZTÓ ÜNNEPSÉGE



Ünnepélyes keretek között harminc szociális munka alapszakos és két hittanár-nevelő tanár mesterszakos hallgató vette át oklevelét 2014. február 15-én a Veszprémi Hittudományi Főiskolán. A hallgatókat dr. Varga István rektor és dr. Albert József szakvezető valamint Szerenka Miklós általános érseki helynök köszöntötte. Hangsúlyozták, hogy a mai társadalomnak szüksége van a „diplomás segítők” áldozatos munkájára. Némedi Lajos Veszprém Város alpolgármestere a szociális munka értékét emelte ki, míg dr. Zsolnai Józsefné dr. Mátyási Mária, a Pannon Egyetem Neveléstudományi Intézet igazgató asszonya és docense a Főiskolával meglévő jó kapcsolatra hívták fel a figyelmet és a hittanár képzés fontosságáról beszéltek.

A „KIRÁLYNÉK VÁROSA” NEMZETI ÖRÖKSÉGE

A Boldog Gizella Főegyházmegyei Gyűjtemény igazgatója, Udvarhelyi Erzsébet felterjesztése alapján Veszprém Megyei Jogú Város Települési Értéktár Bizottsága februári ülésén a veszprémi püspök királyné-koronázási jogát, mint szellemi örökséget a város értéktárának részévé nyilvánította, s a felterjesztést továbbította a Veszprém Megyei Értéktárba, a Nemzeti Értéktárba, valamint a Hungarikumok Gyűjteményébe a felvétel érdekében.

A veszprémi püspök királyné-koronázási joga hagyomány által szentesített (szokás)jog volt, sem a magyar civil-, sem a kánonjog törvénybe nem foglalta, azonban egy pápai bulla 1216-ban megerősítette azt. A középkori források alapján Gizellának, Szent István feleségé-



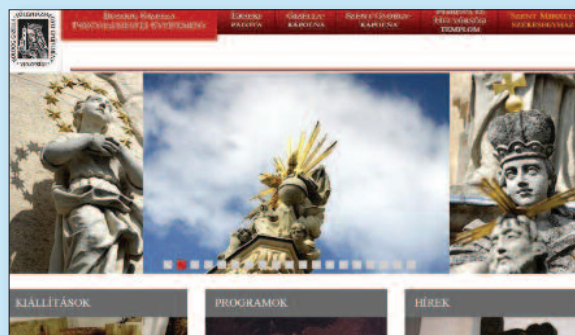
nek a veszprémi egyházhoz fűződő kapcsolatához kötődik (Gizellát tekintik ugyanis a források a veszprémi egyház alapítójának), s a királyné-koronázási jog – a korabeli feljegyzések szerint – „a veszprémi püspökség alapítása óta” lépett érvénybe. E történelmi előzmények nyomán emlegetik Veszprémet ma is a „királynék városaként”.

A veszprémi püspök koronázási joga becses érték a város számára, hangzott el a veszprémi örökséggé nyilvánítás alkalmával, kiemelve, hogy az túlmutat a város hatókörén, hiszen olyan szellemi érték, amely egész nemzetünknek is egyedülálló szellemi öröksége, sőt a kulturális-szellemi világörökség része is.

Toldi Éva

INTERNETEN A BOLDOG GIZELLA FŐEGYHÁZMEGYEI GYŰJTEMÉNY

Elindult a veszprémi Boldog Gizella Főegyházmegyei Gyűjtemény honlapja a gizellagyujtemeny.hu internetcímen. Színes tartalommal, vonzó küllemmel, reprezentatív 19 elemes vetített képes sliderrel köszönti virtuális látogatóit a nyitólapon, ahol a Veszprémi Érsekség fenntartásában és a Gyűjtemény igazgatása alatt álló műemléképiletek művészettörténeti értékeiről készült reprezentatív felvételek követik egymást, hangulati, történeti, művészeti bepillantást adva a Főegyházmegye gazdag múltjába.



MEGSZÉPÜLTEK AZ IKONOK A BOLDOG GIZELLA FŐEGYHÁZMEGYEI GYŰJTEMÉNYBEN

2013-ban reprezentatív tárlaton mutatta be a Boldog Gizella Főegyházmegyei Gyűjtemény 17-18-19. századi orosz, szerb és román ikongyűjteményét, amelynek teljes körű restaurálása 2012 végén fejeződött be.

Az erősen megviselt állapotú műtárgykollekciónak néhány ikon még a napóleoni háborúk során került Erdélybe, Esterházy Miklós püspök, műgyűjtő, majd Bánáss László veszprémi püspök hagyatékába. Ezek a veszprémi egyházmegyei gyűjtemény legszebb, legértékesebb darabjai, melyeket a kijevi akadémia képzőművészei festettek.

Jelentős a múzeum orosz ikon-kollekciója, de vannak román ikonok is (Istenszülő- és Krisztus-, illetve Pantokrátor- ábrázolások és úgynevezett „titkos lakoma”-ikonok (utolsó vacsora), ez utóbbiak népi ihletésű táblaképek. Értékes darabja a Gyűjteménynek egy szerb körmeneti kereszt, amelyet szintén a kollekciónak soroltak, bár ez nem kifejezetten ikon. Ez is erőteljes népi, szakrális jegyeket mutat. A Gyűjteményben szereplő fémikonok manuális gyártással készültek az orosz ortodox kolostorokban.

A Gyűjtemény két év alatt restauráltatta az ikonokat, 2011-ben Hutai Gábor és Papp János (a Nemzeti Múzeum



főrestaurátorai) végezték el a fémikonok restaurálását, majd 2012-ben kerültek sorra a fára festett ikonok, melyek Král Éva és Felhősi István Europa Nostra-díjas restaurátorművészek munkája nyomán nyerték vissza eredeti szépségüket. Még két-három rossz állapotú ikon vár felújításra, de a magas költségek miatt ezeknek restaurálására csak később kerülhet sor. A Gyűjtemény teljes restaurált ikon-kollekcióját 2013-ban mutathatták be kiállításon először, a kapcsolódó ortodox liturgikus anyaggal egyetemben. A tárlathoz dr. Papp Miklós görögkatolikus lelkész, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola főiskolai docense írta a kiállítás-vezető szövegeket és szakértőként is közreműködött, Vukovits Kosztával, a szentendrei Szerb Egyházi Múzeum igazgatójával egyetemben. A kiállításon a Szerb Egyházi Múzeum ortodox műtárgyai is szerepeltek.

Tervek szerint az *Ikonok és ortodox liturgikus tárgyak* című kiállítást idővel a Gyűjtemény állandó tárlatként szeretné a látogatóknak bemutatni.

Toldi Éva



EGYHÁZKÖZSÉGI HÍREK



A Regina Mundi Plébániatemplom Egyházközség életében 2014 január – februárjában több közösség építő eseményre került sor. Urunk megkeresztelkedésének ünnepén a megválasztott képviselő testületet a dr. Márfi Gyula érsek iktatta be hivatalába. Január utolsó hétvégéjén vidám hangulatú disznóvágásra, disznótorra került sor a plébánia udvarán, ahol a szakszerűségről a IV Károly cserkészcsapat és a böllérek gondoskodta. Asszonyok serege mutathatta meg főzési és sütési tudományát a víg vendégserek és munkások nagy örömeire. Február 8-án a farsangi batyus-bálon azok is megkóstolhatták a finomságokat, akik nem tudtak részt venni a disznóvágáson. (LPS)



A balatonfüzfői Jézus Szíve plébániatemplomban évek óta hagyományosan ünnepi szentmisével emlékeznek a Don-kanyarban 1943-ban elesett II. magyar hadsereg katonáira, közöttük a kelet-balatoni térség áldozataira is. Január 10-én Kótai Róbert tábori lelkes, püspöki titkár celebrált szentmisét, melyen a Magyar Honvédség tisztjei közreműködtek.

Fotó: Toldi Éva



JUBILEUM VÖRÖSBERÉNYBEN

Megalakulásának két évtizedes jubileumát ünnepelte Vörösberényben január 19-én a jezsuita templom falai között a Szent Ignác Kórus a vasárnapi szertartáson való szolgálatával.

Fotó: Toldi Éva



ORGONAHANGVERSENY LESENCETOMAJON

Lesencetomajon a Szent Anna templomban 2013. december 21-én, szombaton délután 4 órakor Rostetter Szilveszter orgonaművész, karnagy, zeneszerző, műfordító hangversenyt adott az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap támogatásából, pályázat útján beszerzett hangverseny orgonán.

A hangverseny közben a lapozás szolgálatára az orgonaművész a veszprémi kántorképzőn tanítványát, Mészárosné Szollár Gyöngyi lesencetomaji kántort kérte fel. Az új hangszert Bécsi László áldotta meg.

A lesencetomaji templom a II. Világháború idején, 1945-ben a front átvonulásakor, leégett. Tűz martalékvá vált a nagyon szép hangú orgonája is. Most ezzel a Viscount Unico CLV8 digitális koncert orgonával a háborús károkat is sikerült illően helyrehozni.

Szolgáljon Isten dicsőségére és az emberek javára!

Bécsi László
lesencetomaji plébános



MARGIT TRIDUUM

Az Árpád-házi Szent Margit templom búcsú-ünnepéhez kapcsolódó hagyományos triduum elmélkedéseit idén Janka Ferenc görögkatolikus parókus tartotta. Második nap görögkatolikus liturgia szerint mutatták be a szentáldozatot. Az ünnepi búcsúi szentmisét kispapjai aszisztenciájával dr. Márfi Gyula érsek celebrálta.



KÜNGÖS ÚJONNAN FELSZENTELT ÁRPÁD-HÁZI SZENT KINGA TEMPLOMÁBAN „KIS BÚCSÚT” TARTOTTAK MÁRCIUS 1-JÉN

A búcsúi szentmisét Bíró László tábori püspök celebrálta. Vele koncelebrált vitéz Ajtós József László kerületi esperes, Beke Zsolt h. esperes, plébános és Dr. Léber Mihály atya. Buskó András a Lengyel Nemzetiségi Önkormányzatokat képviselte, aki egy Lengyel - Magyar címerpajzsot hozott ajándékba. Babusa János művész úr II. János Pál pápa bronzszobrát adta ajándékba. Andrzej Kalinowski Lengyelország Magyarországi Konzulja köszöntötte a zarándokokat. Az újonnan elkészült egyházközségi közösségi termet a szentmise után áldotta meg a püspök. Az áldásra eljöttek a támogatók is, önkormányzati képviselők és magánadakozók is. A szentmise után a temetőben megkoszorúzták az 5 évvel ezelőtt állított, a II. Világháborúban elesett hősök tiszteletére emelt emlékművet. Zeller Zoltán Főtanácsos Úr a Honvédelmi Minisztérium nevében mondott köszöntő beszédet. Az ünnepségen közreműködött a MH Légierő Zenekara.

AZ ÖRÖK HAZÁBA TÁVOZOTT

Masszi Béla vaszari plébános életének 57., áldozópapságának 34. évében 2014. március 3-án az ajkai kórházban hosszú betegség után szentségekkel megerősítve elhunyt. 2014. március 13-án a vaszari templomban bemutatott szentmise után a csóti temetőben helyezték örök nyugalomra.

Masszi Béla 1957. augusztus 29-én született Csóton. 1981. január 4-én szentelték pappá Veszprémben. Ezt követően káplánként működött Kaposváron, plébánosként Zalaudvarnokon (oldallagosan ellátta Zalakoppányt, Karmacsot és Zalaszentlászlót), 1995-től Vaszaron volt plébános – Marcaltó oldallagos ellátásával.





MINDEN ÉRTETEK VAN...



A veszprémi Magyarok Nagyasszonya Plébánia ez évben ünnepli fennállásának 25. évfordulóját. Erre az évre vált esedékessé az Egyházközségi Képviselőtestület megújítása, mely körütekintően lett előkészítve. Az előkészület részeként a leendő új tagok még az elmúlt évben részt vettek a Hittudományi Főiskola „Egyházi tisztségviselő képzése” tanfolyamán.

Érsek atya ez év január 22-én nevezte ki a képviselőtestület tagjait: Burger Orsolya, Etlér László, Dr. Farkas Sándor, Gelencsér Károly, Hegedüs Antónia, Hogyor József (világi elnök), Kondor Kolos, Kovács Mihály, Nagyné Varga Gabriella, Sagmeister József, Sárfi Istvánné, Sik-

né Dr. Lányi Cecília, Szaraka Péterné, Szendrei Ildikó, Szili Károly (templomatyja).

Az új képviselőtestület február 9-én, vasárnap a 8.30-as szentmisében tette le az esküt. A szentmise evangéliuma nagyszerű indításként hatott az egyházközségi munkához. Egy város, ami a hegyre épült, nem lehet rejtett. Szükséges, hogy Jézus Krisztus követése is látható legyen. Nem fogadhatjuk el, hogy a só ízét veszítse, sem azt, hogy véka alá rejtjük a világosságot. Az új képviselőtestület tagjai „új ízek” lesznek a plébánia életében. E nagyszerű társaság erőssége az Úrban való öröm, a vidám lelkület. „Az evangélium öröme” kezdetű apostoli buzdításában azt mondja Ferenc pápa, hogy aki evangelizálni akar, az soha ne nézzen úgy, mintha épp most jönne egy temetésről. Itt mindenki tudja, hogy a leggyorsabban sarjadó vetés a nevetés.

Az esti szentmise után a templomból kifelé jövet végiggondoltam a napot, örömmel és hátalatt szívvel gondoltam vissza az eskütétel pillanataira, főképp az esküt tevőkre: de jó, hogy vannak! Közben egy kedves család jött szembe velem, az édesanya képviselőtestületi tag. Négy éves gyermeke mondja: – Hoztunk neked fánkot! – Milyen fánk ez? – kérdezi az édesanyja. Mire a válasz: – Egyházközségi képviselőfánk!

Az év plébániai eseményeit a jubileum jegyében szervezzük. Március 15-én Csehímindszentre zarándokolunk, Mindszenty bíboros úr szülőházához.

„Minden értetek van, hogy a kegyelem bőséges kiáradása miatt egyre többen adjanak hálát Isten dicsőségére.” (2Kor 4, 15)

*Schall Tamás
plébános*

BÚCSÚZTATÓ ÜNNEPSÉG AZ ÉRSEKI HIVATALBAN

Az Érseki Hivatal dolgozói az új évet egy meghatározó ünnepséggel kezdték, elbúcsúztatták az Érsekség legrégebbi dolgozóját Varga Ferenc számvevőt.

Varga Ferenc az 1960-as évek elejétől, több mint ötven évig volt a Veszprémi Püspökség, majd az Érsekség munkatársa. – Erre emlékezett vissza Dr. Mail József az Érsekség gazdasági helynöke köszöntő beszédében. – Varga Ferenc az itt töltött idő alatt végigjárta a ranglétra minden fokát 18 éves korában, mint borász került a püspökség szolgálatába, később a számvevőség egyéb feladatait is ellátta, így a borászat mellett az ostsütő üzemhez, valamint a liturgikus varrodához kapcsolódó feladatokat is végzett. Az ő nevéhez köthető a veszprémi misebor minősége, mely szolgálata alatt méltán szerzett elismerést szerte az országban. Volt idő, amikor a Veszprémi Egyházmegye látta el a Szombathelyi és a Székesfehérvári Egyházmegyét, szállítanak Budapestre, vala-



mint sok civil cég megrendelését is teljesítik. Az ő becsületes és lelkiismeretes munkájának köszönhető, hogy mindig a kánonjog szerint előírt misebor készült. A misebor nélkülözhetetlen az Egyházban, hiszen Krisztus misztériumának, halálának és feltámadásának jele. A helynök munkatársai nevében is megköszönte a sok-sok áldozatos munkát, amit a számvevő végzett.

Az ünnepelt is meghatóttan emlékezett vissza az eltelt több mint fél évszázadra, a nagyszerű atyákra, és püspökökre, akiket szolgálata során megismerhetett, végül nagy szeretettel búcsúzott el munkatársaitól.

Az Érsekségnek a Veszprém megyei Mindszentskallán és Felsőörsön van szülője, ahol a minden évben olaszrizlinget és muskotályt palackoznak.

Az ünnepség végén Márfi Gyula érsek is megköszönte a számvevő munkáját, majd bemutatatta az utódját, Horvát Zsoltot.

Cseppekből a tenger

Kérjük, támogassa adója egyházi 1%-ával a Magyar Katolikus Egyház szolgálatát!

1% Technikai szám: 0011

www.katolikus.hu





SZENTMISE A BETEGEK VILÁGNAPJÁN

A veszprémi Csolnoky Kórház dísztermében Márfi Gyula érsek a korábbi évekhez hasonlóan szentmisét mutatott be február 11-én, a betegek világnapján. Bevezetőjében emlékeztetett az ünnep eredetére, a lourdes-i jelenések jelentőségére, majd idézte az egykor hitetlen *Alexis Carrel* francia sebész történetét, aki elkísért egy alkalommal egy súlyos beteget Lourdes-ba, s megtapasztalta annak csodás gyógyulását a Mária-kegyhelyen. Ennek hatására megtért, s megtérésének okairól könyvet is írt.

Szentbeszédében a főpásztor a betegség és a vele járó szenvedés keresztény értelméről elmélkedett: A szenvedés bár fájdalmas, hosszú tűrést igényel, de szent célokért is felajánlhatjuk, s akkor nemesít minket is és elviselése megszépíti az érte hozott áldozatot. Vezekelhetünk bűneinkért és engesztelhetjük Istent mások bűneiért is. Mikor az ember lerója bűnei adóját, s tiszta lappal élhet tovább, azzal hozzájárul az igazságosság követelményéhez. A szenvedés által haladhatunk előre az életszentség és a tökéletesedés útján.

A szentmise keretében kiszolgáltatták a betegek kenetét, majd a protestáns felekezetek képviselői imádkoztak a betegekért, szenvedőkért.

Steinbach József református püspök *Jeremiás* siralmait idévez hirdette az igét (3,25-26.): „*Jó az Úr a benne reménykedőkhöz. Jó csendben várni az Úr szabadítására.*”

Isó Zoltán evangélikus lelkész *Ézsaiás* könyvéből vett idézetek alapján hirdette Isten ígését: Az élő Isten folyamatosan értünk munkálkodik, Ő az, aki „*a megrepedt nádszálat nem töri el, a füstölő mécsest nem oltja el*”, bízik bennünk.

Az ünnepen megemlékeztek a kórház korábbi főigazgatójáról, *Pákozdy János*ról, akit hirtelen felgyorsult betegsége ragadott el az életből, s aki tavaly még együtt ünnepelt a közösséggel a Betegek világnapján.



HANGULATOS EGYHÁZKÖZSÉGEK HITTANOS BÁLJA A NAGYESZTERGÁRI PLÉBÁNIÁN

Prímás Gábor Róbert OCist. h.esperes atya és Csomay Tünde hitoktató, február 15-én rendezték meg az Egyházközségek második farsangi bálját. Nagyon jó hangulatú énekekkel nyitották meg a hittanos gyerekek



Nagyesztergárról, Lókútról, Pénzesgyőrről és Bakonyánáról a farsangot.

Az óvodások előadásában hallhattuk a „Ki teremtette ezt a világot” c. dalt, az alsósok az „Okos sziklára épített” c. énekét, majd a felső tagozatosok elénekelték „Pintér Béla: Nem teszem a kezemet a tarkómrá” és a „Legyetek jók ha tudtok” c. ifjúsági énekeket.

Majd ezt követte a felnőttek szórakoztató műsora. A Hitoktató néni nagy meglepetéssel szolgált a gyerekeknek és felnőtteknek egyaránt. Láthattuk előadásában a Pa-dö-döt, a Cigány himnuszt, valamint Gyerek száj és Vasutas paródiát is. Amíg a szereplők öltözködtek,

Obermajer Dorina játék formájában, elmondta a gyerekeknek a farsang eredetét.

Rengeteg süteményt hoztak a családok, így a gyermekek és a felnőttek egyaránt jóllaktak mindenféle édességgel, egy jó kis tea mellett.

A végén nagy várakozás előzte meg a tombola kihúzását. Sok sok tombolatárgyat lehetett nyerni. A főnyereményt, egy tortát, egy 6 gyerekes család nyerte.

Este 8 óráig az OÁZIS DUÓ húzta a talpalávalót.

Ismét mindenki nagyon jól érezte magát és már várjuk ötleteinkkel a következő évet!

Csomay Tünde
hitoktató

KIÁLLÍTÁSMEGNYITÓ A PIARISTA TEMPLOMBAN

2014. április 11. péntek 16 óra

Történelmet írtak - II. János Pál és XXIII. János az életszentség útján című fotókiállítás megnyitója a Boldog Gizella Főegyházmegyei Gyűjtemény rendezésében.



II. János Pál Magyarországon, Pécs, 1991. augusztus 17.
Fotó: Szirányi Imre

AZ ULTRALIBERÁLIS ÁLLAM

Az ilyen állam első jellegzetessége, hogy magát laikus, azaz vallásilag, világnézetileg semleges intézménynek tartja. Ezt a laikus államot nyugodtan nevezhetjük ma Európa bálványistenének, amely előtt térden csúszik a magát modernként ünneplő európai ember. Ez a világnézetileg semleges állameszme azonban legalább annyira torz, mint az államegyháziság elvét követő iszlám vagy keresztény államé. Az állam és az egyház egybeolvadása pedig semmivel sem helytelenebb, mint azok teljes szétválasztása.

Én a magam részéről nem szeretnék sem iszlám, sem protestáns, sem zsidó vagy katolikus államban élni. Arról sem álmodozom, hogy a katolikus egyház előírásai mind bekerülnek az állami törvénykönyvbe is. Nem újjonganék, ha a házasságtörést megkövezéssel büntetnék, a vasárnapi szentmise elmulasztásának ára pedig mondjuk 10.000 Ft/ eset/fő lenne. Ily módon bizonyára sokkal ritkább lenne a hitvesi hűség megszegése, a templomok újra zsúfolásig megtelnének. Ugyanakkor viszont elveszne az a szabadság is, amely nélkül nincs sem szeretet, sem erkölcs. Isten nagykorú gyermekei kiskorúakká, az egyház szabad polgárai pedig rabszolgává válnak.

De azért azt is siralmasnak tartom, hogy a szabadságszeretetről híres Franciaországban egy nagyobb alakú püspöki mellkeresztel nem léphetek be egy önkormányzati intézménybe vagy egy állami iskolába. Az meg egyenesen nevetséges, hogy a rendszeres templomlátogató polgármester, amikor hivatalos minőségben vendégeket kísért egy templomba, akkor nem vet magára keresztet és nem hajt tételt az Oltáriszentség előtt, mert ő ilyenkor nem egyházat, hanem a laikus államot képviseli. Ez éppen olyan bigottságra vall, mint a keresztény gyökerek említésének a mellőzése a „laikus” Európai Unió alkotmányában. Az pedig, hogy a pápát nem engedték be Róma laikus egyetemére: ez bizony a vallási türelmetlenség legsötétebb századait idézi. (XVI. Benedek pápát már csak azért is be kellett volna engedni az egyetemre, mert ő nemcsak egyházi vezető volt, hanem államfő is, és egy rendkívül okos ember. Ilyen alapon katolikus intézményeinkből mi is kitalhatnánk minden nem katolikus embert. Persze a most szemérmesen hallgató liberális sajtó ekkor hangosan kiáltaná világgá, hogy mi intoleránsak vagyunk...)

Tudomásul kell vennünk, hogy az a tisztességes állampolgár, aki egyúttal mélyen vallásos ember is: nem két személy, hanem egy. Amikor belép a templomba, állampolgárságát nem veti le a templom kapujában, és amikor üzembe, iskolába, hivatalba vagy sportpályára megy, hitét nem hagyja otthon. Minden államban sok vallásos ember él, köztük egyszerű munkások, olimpiai bajnokok, polgármesterek és államfők is. Ezeknek joguk van hitüket bárhol megvallaniuk imádsággal, keresztvetéssel vagy akár egy kereszt kítűzésével is. Az egyházat és az államot már csak

azért sem szabad szétválasztani, mert az élő ember nem darabolható fel állampolgárra és valamely egyház tagjára. A két dolog ugyan nem azonosítható, nem mosható össze, de szét sem választható.

Ezenkívül az államnak és az egyháznak számtalan közös feladata van. Ilyen például a közös kulturális értékek megővése és gyarapítása, de ide sorolható a nem szakrális értékek megbecsülésére való vallásos nevelés is. A vallás közösségi gyakorlása az egyik legalapvetőbb állampolgári jog az egészségi ellátáshoz, az oktatáshoz vagy a közbiztonsághoz fűződő jogokkal együtt. A vallási igények kielégítése nem kizárólag az egyházak feladata, hanem az államé is.



Megfigyelhető, hogy az állampolgárok életvitele, hangulata és az állampolgári kötelezettségek teljesítésében való helyállása nagymértékben függ a lelkipásztori szolgálat minőségétől. Vallásyagkorlás nélkül megromlik az adómorál, a munkamorál, a közbiztonság, és elszaporodnak a polgári törvénykönyv által is büntetendő cselekmények. Vallás nélkül az élet előbb-utóbb elszürkül, az erkölcsök eldurvulnak, az állam helyzete szociológiailag, sőt gazdaságilag is meggyengül.

Amelyik állam közömbös polgárainak hitével és hitből fakadó erkölcesével szemben, az előbb-utóbb közömbös lesz polgáiraival szemben is. Fokozatosan kivonul az egyházak támogatásából, ezt követően megkezd a kivonulást az oktatásügy, az egészségügy, a közbiztonság ügyének finanszírozásából; a hajléktalanok, a létminimum alatt élők, fogyatékosok, sőt az éhező gyermekek gondjai is egyre kevésbé érdeklik. Végül a polgár már azt sem érti: minek egyáltalán az államapparátus, miért kell adót (ráadásul egyre maga-

sabb adót) fizetnie...? Ezek a kérdések Magyarországon az utóbbi évtizedekben egyre aktuálisabbá váltak.

A liberális állam időnként úgy hivatkozik saját gyengeségére, mint valamilyen erényre. Pedig ez a gyengeség mégcsak nem is elkerülhetetlen baleset vagy betegség következménye, hanem közönséges bűn. „Az állam rossz gazda” – állapította meg egy liberális politikus. De miért rossz gazda? Azért, mert illetékesei áron alul eladják (privatizálják) az állam (vagyis a nép) vagyonát, jó erkölcsbe ütköző módon ellopják az állami vállalatok pénzét. Magukat a törvényeket is úgy hozzák meg, hogy bő lehetőséget nyújtsanak a „jogszerű”, ugyanakkor súlyosan erkölestelen tolvajlásoknak, amikor is a köztulajdonnak a magánszférába való átjártása történik.

A vadliberális állam egyébként csak az erősekkel szemben gyenge, míg a gyengékkel szemben erős, sőt nemegyszer kíméletlen. Ilyen kíméletlenség tanúi voltunk 2006. őszén, amikor magyar (vagy tán nem is magyar) rendőrök félholtra vertek békés tüntetőket, sőt egyszerű járókelőket is. A liberális államban hihetetlenül megnő a bürokrácia, amely rendkívüli módon megnehezíti a kis- és középvállalkozások, sőt a nonprofit szervezetek (így az egyházak) elszámolását is. Ez utóbbiakat kemény adókkal sújtja, miközben a nagytőkével (különösen a nemzetközi nagytőkével) szemben rendkívül kíméletes. Általában a szegény és a gazdag vitájában a gazdagot támogatja, az erős és a gyenge ütközése esetén automatikusan az erős pártjára áll még abban az esetben is, ha a gyenge adott esetben Magyarország, az erős pedig valamely nagyhatalom. „Mer kicsinek lenni”, amikor egy nagyhatalommal szemben saját polgárainak jogos érdekeit kellene megvédenie, ám nagynak bizonyul, amikor védelmébe veszi a bankokat (pénzüzeteket), amelyek kizsákmányolják kiszolgáltatott ügyfeleiket, fondorlatos módon földönfutóvá teszik az elszegényített és fizetésképtelenné vált partnereiket. „Ki milliókat rabolt”, biztosan számíthat a liberális államapparátus védelmére, az a polgár viszont, „akit a szükség garast rabolni kényszerített”, szembe találja magát a törvény szigorával. (Az idézetek Kátóna József: Bánk bán-jából valók.)

Az ultraliberális állam számára a polgár alig több mint, engedelmes „munkaerő” és (még engedelmesebb) „fogyasztó”. Ez az állam semmit sem tud arról, hogy minden ember a teremtő Isten egyedi, soha meg nem ismételt képmása, aki arra hivatott, hogy a mennyei Atya nagykorú gyermekének szabadságával és szeretetével szolgálja őt és testvéreit.

(részlet Dr. Márfi Gyula érsek nemrégiben újra megjelent, „Az Istenkeresés útjain” című könyvéből. A kötet megvásárolható, illetve megrendelhető a Szalézianumból.)



Megjelent Ferenc pápa apostoli buzdítása, melyet világszerte nagy érdeklődést előzött meg. Az "Evangelii Gaudium" megvásárolható a Szalézianum könyvesboltjában!

A MAGYAR KATOLIKUS PÜSPÖKI KONFERENCIA TAVASZI ÜLÉSÉN AZ ALÁBBI KÖZLEMÉNYT FOGADTA EL A VÁLASZTÁSOKRÓL

Az idén sorra kerülő országgyűlési, önkormányzati és európai uniós választásokon való részvételre bátorítjuk a katolikus hívőket. Érezzük át annak jelentőségét, hogy a választások révén tevélegesen, felelősen és méltó módon részt vegyünk hazánk, szűkebb közösségünk és Európa sorsának alakításában. Az előttünk álló lehetőségeknek megfelelően járjunk hozzá a következő időszak feladatainak megvalósításához.

*Budapest, 2014. március 6.
Magyar Katolikus Püspöki Konferencia*

FILMVETÍTÉS ÉS KEREKASZTALBESZÉLGETÉS A VESZPRÉMI KÉSZ RENDEZVÉNYÉN



Varga Ágota rendező „A tartótiszt című” dokumentumfilmjét vetítették le február 19-én Veszprémben a Keresztény Értelmiségi Szövetsége (KÉSZ) városi szervezetének összejövetelén a Padányi Gimnáziumban.

A film, amely a Kádár-korszak állambiztonsági tevékenységének „bűnös rejtelméibe” vezet be a nézőt, portré egy volt rendőrtisztról, aki „tartótisztként” számtalan

ügynök, hálózati személy szervezője volt. Egyúttal dokumentatív korrajz is a kommunista ideológia meghatározta Magyarország, benne a Katolikus Egyház kiszolgáltatott diktatúrabeli helyzetéről. A filmben először szólal meg egy, a Belügyminisztérium III/III-1-b alosztály vezetőjeként alezredesi rangban működött tartótiszt, akit a rendező maga faggatott riporterként, illetve szembesít három olyan pappal, akiket az általa szervezett személyek figyeltek meg és aztán jelentéseket adtak át neki megfigyeléseikről. A szembesítések nyomán – Balás Béla (püspök) egykori bajóti plébánosnál, Reisz Pál egykori ferences gimnáziumi igazgatónál, Vincze József egykori tata-tótkertvárosi káplánnál – felszínre kerülnek az úgynevezett „klerikális reakció”, az Egyház ifjúsági pasztorációja elleni harc indokai, „szakmai” fogások, eszkö-

zök a feladat teljesítésében, s villanásszerű betekintést kaphat a néző az egykori szigorúan titkos iratokba is a filmben elhangzó szemelvények révén.

A filmvetítést a veszprémi KÉSZ-rendezvényen kerekasztal-beszélgetés követte három egykori szerzetesnél (Reisz Pál ferences, Korzenszky Richárd bencés, Borián Tibor piarista) részvételével, akiknek múltja abban közös, hogy a filmben érintett diktatúrabeli időszakban gimnáziumigazgatói feladatkört láttak el az államosítások után fennmaradt, állami ellenőrzés alatt tartott egyházi középiskolákban. A beszélgetést (melyben a filmről és az atyák által megélt nehéz időkről, személyes tapasztalataikról, élményeikről volt szó) Elmer István, az Új Ember munkatársa vezette.

Toldi Éva

SZENTMISE A KOMMUNIZMUS ÁLDOZATAINAK EMLÉKNAPJÁN

A kommunizmus áldozatainak emléknapján, február 25-én kedden a Szent Mihály Bazilikában megemlékező szentmisét celebrált Nagy Károly apátkanonok aki szentbeszédében arra emlékeztetett, hogy a keresztényüldözésről már Nagycsütörtök óta beszélhetünk. Jézus halála óta az évszázadok során folyamatosan üldözték követőit. Visszaemlékezésében azokról az emberekről beszélt, akik a II. világháború alatt és az utána következő kommunista megtorlások idején áldozták életüket. Kitért arra, hogy a kommunista vezetők megpróbálták a pásztorokat elszakítani a nyájtól, ezzel törve meg az egyház egységét. Felosztatták a szerzetesrendeket, bebörtönözték, megfélemlítették a papokat, a családok szétverésére törekedtek, hiszen bárkiért jöhetett a

lefüggönyözött autó. Úgy vélte, nincs ige, ami kifejezné, hogy szabadon kimondhatjuk a köszönet szavát a világ előtt elődeinknek, akik a mi életünkért, a boldogságunkért feláldozták életüket. Mint mondta, haláluknak a legnagyobb érdeme volt, amit ember elérhet: a szabadság. Felidézte a közmondást, mely szerint a néma gyerekek anyja se érti a szavát. Hangsúlyozta, ha a magyar nép nem fordul a Szűzanyához, ha a magyar nép nem fordul az Istenhez, hiába várjuk, a manna nem hullik a kezünkbe. A szentmise végén a húsvéti gertya meggyújtásával emlékeztek meg az áldozatokról, majd imában kérték, hogy hasonló borzalmak ne fordulhassanak elő többet. Kérték Isten segítségét, hogy még jobb keresztények és magyarok lehessünk.



LEGYÜNK MI IS A LELKIISMERET MAGYARJAI!

„Kell nekünk Arany mosolya, ma különösen szükségünk van erre az önvizsgáló mosolyra, melyből múlt és jelen, bánat és öröm, jószág és bűn egyszerre sugárzik elő a lelkiismeret tisztító fényében. Arany a lelkiismeret magyarja, benne mi mai magyarok is fogódzót, példát találhatunk...” – mondta Kemény Géza költő 1992 májusában egy irodalmi esten Veszprémben, Arany János születésének 175. évfordulóján. Azért idéztem fel ezt a gondolatsort most, mert talán leghívebben ez fejezheti ki azt a politikai, egyházpolitikai, morális és érzelmi attitűdöt, amellyel keresték laikusok, klerikusok egyházmegyénkben is az útjelző fényeket a rendszerváltoztató fordulat sűrűjében.

Rendkívül sok szép, nemes kezdeményezés szökött szárba 1992-ben. Templomok, egyházi épületek sorának felújítására, megáldására kerülhetett sor (Farkasgyepűn, Várpalotán, Lesencefalun, Tüskeváron...), katolikus lelkiéleti közösségek (Kalász, Kolping), szakrális népi hagyományok újjáéledésének is tanúja lehetett az egyházmegye (Badacsonytomajon Szent Imre-búcsút tartottak, Tihanyban Pászthory Valter és Lővey Félix bencés atyák vezetésével felelevenedett advent utolsó hetében a *Szállást keres a Szent Család* vallásos hagyománya...). A katolikus iskolahálózat is tovább bővült, több helyen már megalakul-

tak a cserkészcsapatok (Tapolcán, Veszprémben, Nemesgulácson, Tihanyban...). S ebben az esztendőben rendezték meg Veszprémben az első Gizella-napokat, melyen részt vett Franz Eder passauai püspök úr is egy bajor egyházi küldöttség élén. Ünnepi szentmisén a bazilika Szent Imre-kápolnájában a vendégpüspök megáldotta azt a Boldog Gizella-szobrot, amelyet ajándékba hoztak a veszprémieknek. Ekkor került sor az alkalomra felújított Gizella-kápolna megáldására is. A város ez évben indította útjára hagyományteremtő szándékkal a Gizella-napokat, de ekkor még nem alakult ki az ünnepsorozat mai rendje, az egyházi és a világi események közös alkalmi. A Gizella-díjakat első évben a városháza előtti téren adták át. Katona Tamás külügyi államtitkár és Konrád György író mondott ünnepi beszédet, s a díjat Palágyi Sylvia régész, Márton Antal kanonok (az egyházmegyei gyűjtemény megalapozója), Géczy János író és Ircsik József festőművész (posztumusz) kapta.

Tavasszal megrekedt helyzetéből kezdett kibontakozni a nemesgulácsi keresztény általános iskola alapításának ügye. A helyi önkormányzat ugyan ellenségesen fogadta a hívek és a plébánia kezdeményezését, s le is vette napirendjéről e témát, ám a szomszédos település, Káptalantóti segítségével megteremtődött a lehetőség mégis,



Szállást keres a szent család

hogy közös szervezésben a visszakapott egyházi ingatlanokban körzeti alapítványi jelleggel megindulhasson a keresztény oktatás. A folyamathoz később Kisapáti is csatlakozott. Így a katolikus szellemiségű iskola szeptember elsejétől három szomszédos településen kezdhetette meg munkáját. Nemesgulácson az első és második osztályosok, Kisapátiban a harmadikosok-negyedikesek és Káptalantótiiban a felső tagozat diákjai tanultak. Az iskolának – ahová 108 diák iratkozott be az első tanévben – a központja Káptalantóti lett. A tanévnyitón ünnepélyes szertartás keretében Szöllősi Mihály apát-kanonok áldotta meg az iskolaépületeket, majd Nagy Károly plébános mondott köszöntő gondolatokat, s egyúttal elbúcsúzott a hívektől, a diákoktól, mivel lelkipásztori szolgálatát – mint mondta – püspöki diszpozíciója folytán Várpalotán kell majd folytatnia.

Októberben érkezett meg és lépett be segédpüspöki szolgálatába Balás Béla atya, aki az emlékezetes nagymarosi ifjúsági találkozó lelke, összetartója volt a diktatúra évtizedeiben. E tevékenységével az üldözött „föld alatti” Egyházban a helyállók küzdelmes küldetését vállalta. Sosem tudták elszigetelni, az ifjúságtól távol tartani a kommunista éra idején, mert minden büntetésnek, besúgásnak és hátratételnek ellenállt. Erős volt, mint a beton – ezért azután a fiatalok is csak *Beton atyaként* emlegették. Felszentelése Esztergomban a rendszerváltás utáni évek egyik nagy igazságtételi pillanata volt; mind politikai, mind egyházi szempontból – a belső tisztulás egyik jelentős állomása. Mikor interjút készítettem vele, így vallott erről: „Igen, rehabilitációnak veszem segédpüspöki megbízatásomat. Felnőtt emberek nem gyermekmódrá kérnek bocsánatot, hanem gesztusokkal fejezik ki megkövetésüket...” (Folytatjuk.)

Toldi Éva



Balás Béla segédpüspök köszöntése a veszprémi bazilikában

2014. március 22-én
ismét megrendezésre kerül
a Főegyházmegyei
Ministráns Találkozó,
melyre szeretettel hívják és várják
a Főegyházmegye papnövendékei
a főegyházmegye papjait
és ministránsaikat. Az előzetes
program a plakáton olvasható.

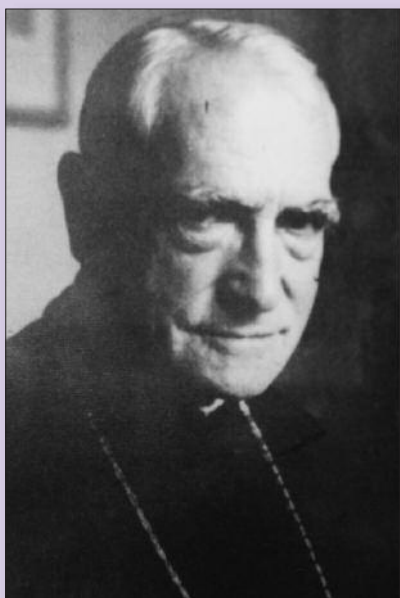
ELŐZETES JELENTKEZÉS:

Darnai János: menzoberrazzan@gmail.com

06 20/771-9077

Östör Dániel: ostor.daniel@gmail.com

06 70/228-3151



2014 március 31. és április 5. között a Pannon Egyetem Modern Filológiai és Társadalomtudományi Kara „Erdélyi Napokat” szervez Veszprém városának több intézményével közösen. A programsorozatban az Érsekség, illetve intézményei, a Boldog Gizella Főegyházmegyei Gyűjtemény és a Szaléziánium Érsekségi Turisztikai Központ is részt vesz. A rendezvénysorozat előrendezvényeként a Szaléziánumban Márton Áron erdélyi püspök tiszteletére nyílik kiállítás március 27-én a „Népek Igaza” címmel, majd bemutatásra kerül Maksay Ágnes dokumentumfilmje Márton Áron boldoggá avatási pere címmel. Márton Áronra Vízi Zakariás kolozsvári esperes emlékezik, a filmvetítést pedig kerekasztal-beszélgetés követi az alkotóval. A beszélgetést Kuzmányi István a Magyar Kurír főszerkesztője vezeti.

Küldött: A Veszprémi Főegyházmegye lapja. Megjelenik kéthavonta. Kiadja a Szaléziánium Érsekségi Turisztikai Központ, 8200 Veszprém, Vár u. 31. Tel.: 88/580-528.

Fax.: 88/580-529, e-mail: kuldott@veszpremiersekség.hu. A szerkesztőbizottság tagjai: dr. Márfi Gyula érsek, dr. Mail József, Pálfalviné Ósze Judit.

Munkatársak: Vas-Csítei Tímea, dr. Léner-Pintér Sára, Németh Erika. Fotó: Nagy Lajos, Szaléziánium. Kéziratokat és fotókat nem őrünk meg és nem küldünk vissza. A kéziratok rövidítési jogát fenntartjuk. Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók. Lapzárta: A megjelenést követő hónap 15. napja.

Sík Sándor: Bűnösök menedéke

*S hadd imádkozom a nem-szűzekért,
Hadd hozom el a bűnösök, a gyengék,
A Barabbás-üvöltők seregét,
A mosdótálás Pilátusok rendjét.
A farizeusok, a vámosok,
Írástudók és papifejedelmek,
Az inaszakadtak, a poklosok
Utánam mind elibéd seregelnek.*

*Könyörülj rajtuk, ó, könyörülj rajtunk,
Akik magunkon nem könyörülünk,
Ütődött-voltunk mélyéből sóhajtunk
A magasság arcába - s itt ülünk,
És szégyeneljük ezt a sóhajunkat,
S szégyelljük azt is, hogy szégyenkezőnk,
És ássuk, egyre ássuk le magunkat
A mélybe. Jaj, kezdj valamit velünk!*

*Ó, hiszen halljuk berrenni az órát,
Állnánk is lábra, csak ne kellene
Elmetszeni a bűn köldökzsinórját.
Még mondanánk is bátran ellene,
De cselekedni - cselekedni már nem:
Az imavágy szívünkben fuvoláz,
De az Uram-tól messze még az Ámen,
És bánom nélkül nincsen Megbocsáss!*

*Úgy tátogunk az égre, mint a szomjas
Békák egy száraz kútban: Hol az Újj,
Melytől a mindenség e rossz atomja,
Földünk tekéje mozdulni tanult?
Lenyűzött bőre vonagló húsával
Borzong előtte szívünk meztelenje:
Ha izzó késsel, ha tüzes husánggal,
Csak üssön, vágjon, de az elevenbe.*

*S ha majd a vér szeplőtelenre ázta
Az ideget, amit felzsongatott,
Kezed szórjon a pihegő barázda
Forró szívébe lüktető magot,
Az indulás piros kegyelme magját:
Küldj langy esőt a hulló mag elébe,
Ó, nem-szűzek, ó, betegek, ó, balgák,
Ó, te minden bűnösök menedéke!*

„Hallják meg hívők és hitetlenek”

Kiállítás Sík Sándorról
és a Piarista Rendről

A kiállítás megtekinthető:
2014. április 2-ig
kedd - vasárnap, 10 és 17 óra között

Helyszín:
SZALÉZIÁNUM
Veszprém, Vár u. 31.

Belépőjegy: Felváltó: 400 Ft, Kedvezményes: 200 Ft